

15940

ZASTAVA
ZA NAROD

Mir
Blagostanje
Svoboda
Sreča
Življenje
Zdravje

Hrepenenje vseh ljudi

226.3

Alu

ZASTAVA ZA NAROD

Srce razveseljujoča vest iz biblije za vse ljudi,
ki so dobre volje.

Spisal:

J. F. RUTHERFORD

predsednik

Mednarodne družbe za raziskovanje sv. pisma

avtor še sledečih del

„Lira Božja“

„Tolažba za Jude“

„Milijoni sedaj živečih ne bodo umrli“

„Svetska stiska — zakaj?“

„Zaželjena vlada“

„Tolažba za narod“

itd., itd.

51244

“The Standard for the People” — Slovenian translation

* MARIBOR *

PRINTED IN SWITZERLAND

Copyrighted 1926 by

INTERNATIONAL BIBLE STUDENTS ASSOCIATION
BROOKLYN, N. Y., U. S. A.

L. 18. VIII. 1933 N. Trahl.
P 11854

Zastava za narod

Na svetu je mnogo milijonov ljudi, ki pošteno in iskreno želijo, da bi se zbrali okoli zastave, ki bi jim zajamčila varnost pred nesrečo in jim osigurala trajno srečo in mir. Brez sveta so si, ker ne vedo kateri zastavi bi sledili. Moj namen je, da opozorim ljudi na zastavo božjo. Resnica bo vodila ljudstvo k svobodi, ako jo bo spoznalo in ji sledilo. Prepričan sem, da je že prišel čas za ljudstvo, da spozna resnico.

Splošen sovražnik je dolga stoletja slepil človeštvo, da ni videlo resnice. Danes imamo jasne dokaze, da bo tem sovražnikom kmalu odvzeta njihova moč in da mu ne bo dopuščeno še dalje varati ljudi.

Stvarnik je napravil vse ljudi, ki prebivajo na zemlji, iz ene in iste krvi. Pravi dobrobit posameznika doprinese svoj delež k splošnemu blagostanju. Ko bodo ljudje to spoznali in se naučili živeti pravično, konec bo vojn in pravica se ne bo več izrekala na temelju sile in moči. Potem bo postala zemlja udobno bivališče za človeka. Bog jo je ustvaril, da na njej srečno in zadovoljno živimo. Priti mora čas, ko bomo uživali sadove božje previdnosti. Dejstvo, da je človeku predvidena pot, po kateri naj doseže, po čem hrepeni, mu ne bi dosti pomagalo, ako se bi ga na to opozorilo.

Iz teh razlogov je spoznanje prva zahteva. Vse človeštvo lahko brez izjeme razdelimo na dva dela: vladajoči in podaniki. Široke množice spadajo k zadnjim. Oni pa, ki vladajo, se pravilno razdele na tri dele: kapitalistični, politični in cerkveni vladarji. Od časa do časa se izmenjajo osebe vladajočega razreda, nekdo izmed podanikov stopi v njih vrste, toda s tem se prepričanje in načela vladajočih ni malo ne spremeni. Pač pa spremeni prepričanje dotični podanik, ki stopi v vrsto vlastodržcev. Kajti prestop iz enega dela v drugega izvira le iz osebnih interesov in sebičnosti. A sebičnosti je oče splošen sovražnik, o katerem bomo še govorili.

Čestokrat pride do nesporazumov med enimi in drugimi. V rednih razmerah bi se kaj takega ne bi smelo dogajati, ker interesi i enih i drugih bi se morali skladati. Ljudje si želijo mir, blagostanje, zdravje. Vsak želi dolgo življenje v sreči in veselju. Mesto tega je moral človek že od pamtiveka prenašati težko breme vojn, tlačanstva, siromaštva, bolezni, trpljenja in smrti. Tekom vseh teh stoletij so se ljudstva mučila odpraviti te neznosne razmere, da uresničijo svoje zahteve in hrepenenja in da to uživajo.

Zastava ali prapor služi svrhi, da zbira narod okoli sebe in da mu kaže smer in vodi po poti, po kateri naj hodi.

Vlastodržci želijo, da mu ostane narod pokoren. Da to dosežejo, nudijo ljudstvu neke prapore, katerim naj sledi. Govori se mu, da je njegova korist, ako se pozivu odzove. Kajti, tako pravijo, samo na ta način bo dobilo kar si želi in kar mu

Zastava za narod

je treba. Te zastave so bile v različnih časih različne.

Zastava kapitalističnih vlastodržev ima sledeči napis: Dajte nam večje bogatstvo in več moči in popravili bomo slabe razmere. Na zemlji vam bomo pripravili udobna bivališča. Dali vam bomo stroje, ki bodo nadomeščali vaše roke in vam bodo prihranili časa. Vsa hitra prometna sredstva dobite. Tudi vse vzgojne zavode in šole dobite; zaradi tega je potrebno, da nam daste vodstvo v naše roke.

Zastava politikov nosi napis, ki se glasi: Odlične vrline imamo. Te nas usposablajo, da vladamo. Mi smo tisti, ki organiziramo vlade; mi skrbimo, da se iste obdrže. Snujemo dobre zakone, in budno pazimo, da se uveljavljajo. Mi ščitimo življenje, premoženje in svobodo naroda. Zaradi tega je potrebno, da je narod z nami in da nas podpira.

A cerkveni element, v čigar imenu govore duhovniki, nosi zastavo z napisom: Mi smo tolmači božje volje. Vaše življenje, vaša svoboda in vaše izveličanje je odvisno od tega, ali sledite božji zastavi. Premišljevanje o vseh verskih stvareh bomo mi mesto vas opravili. Potrebno je samo, da poslušate, kaj je prava vera, kajti mi smo oni, ki pravo vero uče. Vaše duše izročite v naše varstvo.

Zviti poglavar tega hudobnega sveta je uvidel, da bi bilo koristno združiti te tri dele v vladajočo celoto. Pod pretvezo, da hočejo osrečiti narod in ga povesti do blagostanja, so trgovski, politični in cerkveni elementi združili svoje interese v skupno zahtevo koristi ter dvigajo pred narodom skupni prapor s sledečim napisom:

Zastava za narod

Vse današnje vladne oblike so od Boga postavljene in zato se jim mora narod pokoravati.

Rabimo večje davščine, da se oborožimo in da se pripravimo na vojno, kajti samo tako vam lahko ohranimo mir. Vladi moramo izročiti vso oblast, tako da nas očuva pred mnogoštevilnimi sovražniki. Moramo imeti pravo veroizpoved in trgovski, politični in cerkveni elementi morajo učvrstiti svoje vrste. Bogataši in veliki politiki morajo biti člani cerkve, da dobi ista večjo moč in ugled. Da obdržimo sedanje stanje in osiguramo dobrobit naroda, nas mora ta patriotsko podpirati in pomagati i v času vojne i v času miru. Naša zastava vam kaže pot k miru, blagostanju, svobodi in sreči.

Toda ljudstvo že iz izkustev ve, da so vse te trditve laž. Narod vidi kako postajajo bogataši vedno bolj pohlepni, kako kopicijo vedno večja bogatstva in brezobzirno uničujejo vsako konkurenco, da brez motnje nadaljujejo svoje sebično delo; vidi tudi, kako se politiki poslužujejo zahrbtnosti, dvoumnosti in prevare; tudi izprevidi, da nauki ene cerkve nasprotujejo drugi in da to nikakor ne more biti v skladu s čisto resnico, ter da niti nauki se ne skladajo medsebojno, niti s priznanimi zakoni pravičnosti. Narod vidi, da je glavni znak vseh teh cerkva, posebno pa njih predstavnikov in poglavarjev, pretvarjenje, brezverje in brezbožnost. Narod je izgubil vero in zaupanje v zastave, ki so jih dali gospodje. Narod ve, da so vsa gesla, napisana na te zastave, lažnjiva in izkustvo je učilo, da te zastave ga ne bodo nikoli vodile k trajnemu miru, sreči, blagostanju, svobodi.

Hrepenejne vseh narodov

Med ljudmi obojega spola jih je mnogo, ki odkrito in resno stremijo za izboljšanjem ne samo svojega, temveč tudi splošnega stanja. Mnogi izmed njih so filantropi (človekoljubi), ki žrtvujejo velikanske vsote za krasne knjižnice ter jih bogato opremijo z knjigami, ki pa se običajno ne berejo, čeprav bi bile vredne, da jih vsak človek prečita. Ti dvigajo prapor višje prosvete ter vabijo ljudi, da se zbirajo okoli njih češ: „To je tvoja rešitev, o narod!“

Drugi, ki z isto odkritosrčnostjo in z istim dobrim namenom snujejo zadruge, da bi izvršili svoje načrte, dvigajo prapore in trdijo, da bo samo združno sodelovanje prineslo toli zaželeno olajšanje; in ti zopet pozivajo, naj jim narod sledi.

Le pičlo število je onih, ki so sledili klicem, a kakih posebnih uspehov tudi oni ne zaznamujejo.

Drugi zopet, morebiti ravno tako pošteni, snujejo različne družbe, ki naj reorganizirajo ocenitev zemljišč in s tem davščine ter imajo lep namen, da ocenijo vse za eno enoto: izvršeno delo. Tudi ti imajo svoj prapor, in pozivajo, toda zaman, naj se ljudje zbirajo okoli njega.

A malo številni so oni, ki imajo resnično zaupanje do teh praporov. Vsi so spoznali, da so vsi ti sistemi i socijalni, finančni, politični i cerkveni, odrekli, da niti eden ni dal narodu, kar je ta od njih pričakoval. Strah in dvomi pred bodočnostjo polni srce vseh ljudi. Brez sveta so si in v veliki stiski. Narod sluti velikansko svetovno vojno, ki bo na bolj grozen način, bolj kot vse druge, mučila ves svet. Narod, ki tako hrepeni po miru, je pri-

Zastava za narod

siljen plačevati davke, da bi se nabavilo še več peklenškega orožja. Čim dalje, tim huje trpi pod težkim bremenom velikanskih davkov, ki mu jih nalagajo oderuške pijavke, izdajalski politiki ter lažnjivi cerkveni voditelji. Čeprav so ti prapori dali nekaterim v prošlosti nekaj upanja, je sedaj še to upanje splavalo po vodi. Narod in nacije vsega sveta se nahajajo v skrajni stiski. Zaradi tega niso samo voljni sprejeti nekaj boljšega, temveč hrepenijo po spremembi, ki bi jim prinesla boljše razmere. Božja prilika je tu. Napočil je pravi čas.

Laž in resnica

Da so končali vsi ljudski načrti s neuspehom, mora imeti svoj poseben razlog. Da bi samo nekaj teh načrtov, teh praporov in zastav odobril premodri, pravični, vsemogočni in ljubezni polni Bog, tedaj bi gotovo prinesli ljudem nekaj olajšave. Kaj pa je vzrok, da ni ena teh zastav, ni trgovska, politična, ni cerkvena nimajo uspehov, niti posamezne, niti njih skupna zastava? Odgovor na to: Zato, ker so v nasprotju s načrti Jehove. Oni, ki so te načrte izdelali in jih napisali na svoje zastave, so se odtujili od pravega Boga in hudobri sovražnik jih je odvedel na stran pota. Vsi ti prapori, namenjeni narodu, so pustili popolnoma v nemar božjo voljo. Niso drugega, nego plod nepopolnega človeškega uma ter popolnega zaničevanja vseh od Boga popolnoma jasno postavljenih naukov.

Spomnimo se, da je Jehova združil samo eno ljudstvo v vladavino, namreč izraelsko. Te vlada-

Pravi in istiniti Bog

vine si ni ljudstvo samo postavilo, temveč Bog je sklenil z njimi zvezo ali pogodbo, ter jih na ta način podučil, da človek ne more brez božje pomoči doseči cilj svojih želja. A uspeha Izraelci niso imeli. In zakaj ne? Ker so pozabili na Boga, kršili pogodbo in ker jih je hudobnež zapeljal. Prva zapoved, ki jim je bila dana, je bila: „Ne časti drugih Bogov poleg mene.“ Ta zapoved je bila izdana v korist in prospah Izraelitov. Jehova Bog jim je bil edini in verni prijatelj, zaradi tega jim je zapovedal, naj se mu pokorijo. Toda molili so druge Bogo ve in zaradi tega jih je Bog zapustil in izgubili so vse. To naj bo dokaz, da ni en narod ne more imeti uspehov, ne doseči uresničenje svojih odkritih in resnih hotenj, ako ne hodi po poti predpisani od Njega. Zato je božji prapor edini prapor za vse ljudi. Kdo pa je Bog?

Pravi in istiniti Bog

Beseda Bog pomeni isto kot hebrejska beseda „Elohim“ to pomeni: Močni ali Mogočni. S to besedo se včasih označuje visokega sodnika ali mogočnega vladarja, toda služi tudi za označenje Vsemogočnega. Veliki, večni Bog, stvaritelj neba in zemlje ima različna imena.

Ko je Gospod poslal Mojzesa k Izraelcem, da jih odvede iz Egipta, je Mojzes vprašal, kako naj povo, kdo ga je poslal. In Bog reče Mojzesu: „Jaz sem ki sem“ in dostavi: Tako boš rekel sinovom izraelovim: Jaz sem me je poslal. — 2. Mojz. 3 : 14.

Z „Jaz sem“ ne misli, da je bil, ali da bo, temveč da je sedaj, je bil in bo, brez začetka in brez

konca, „od vekomaj do vekomaj“. — Psalm 90 : 2.

Ko je Bog sklenil zvezo z Abrahamom, se mu prikaže Gospod ter mu reče: Jaz sem Bog silni, Vsemogočni (1. Mojz. 17 : 1). S tem je hotel izraziti, da je v Njem vsa moč in sila in da se mu nihče ne more zoper staviti. Njegova volja je njegov zakon. Kadar kaj hoče, njegova volja izvršuje. Ko je Melhisedek, veliki duhoven, dal Abrahamu kruha in vina, spozna Boga kot „najvišjega“. Ta oznaka nosi v sebi misel, da je On veliki Stvaritelj neba in zemlje in kaže njegov odnošaj do celotnega božanstvenega načrta. On edini je nad vsem drugim in nihče ni kot on. — Izaija 42:5; 40:12, 25.

Ko se je Faraon, mogočni egiptovski vladar, branil pustiti Izraelce na prošnjo Mojzesovo iz dežele, je Bog govoril z Mojzesom ter mu rekel: In pokazal sem se Abrahamu, Izaku in Jakobu, Bog silni vsemogočni, ali po imenu svojem se jim nisem razodel (2. Mojz. 6 : 3). Bilo je to prvokrat, da se jim je javil pod imenom Jehova, kar znači, ki je, večni, ki samo njemu pripada ime Jehova, ki je višji od vseh drugih in ki je edini najvišji nad vso zemljo, (Psalm 83 : 18) ki ima sam neumrjčnost in biva v nedostopni svetlobi, ki ga ni videl ljudi nobeden in ga tudi videti ne more; njemu čast in moč večna! (1. Timot. 6 : 16). Jehova vsemogočni Bog, stvaritelj je neba in zemlje (Izaija 42 : 5). Sveto pismo je njegova beseda resnice; na Gospodov ukaz in po njega navodilih so od svetega Duha navdahnjeni sveti možje napisali njegove besede (2. Petr. 1 : 21; 2. Samuel 23 : 2; 2. Timot. 3 : 16). Tvoja beseda je resnica (Janez 17 : 17). O tem razpravlja „Lira Božja“ poglavje 13-26.

Stvarjenje človeka

Zemlja je diven planet. Raznovrstna stvarjenja so znak modrosti in mogočnosti velikega Stvaritelja. Zemlja je kraj, kjer človek preživlja svoja izkustva. Njo je ustvaril vsemogočni Stvaritelj. In čemu? Njegova beseda odgovori: Jaz sem naredil zemljo in ustvaril človeka na njej: jaz, moje roke so razpele nebesa in sleherni njih vojski sem dal povelja . . . Kajti tako pravi Gospod, stvarnik nebes, (on sam je Bog), obrazovatelj zemlje in stvaritelj njen; on jo je utrdil, ni je ustvaril puste, ampak upodobil jo je v prebivanje: Jaz sem Gospod in drugega ni nobenega (Izaija 45 : 12, 18). Rod mineva, rod odhaja, a zemlja vedno ostaja. — Propovednik 1 : 4.

Stvarjenje človeka

S svojo lastno močjo se človek ni ustvaril; tudi ni rezultat razvojnega procesa, kot to uče nekatere pametne glave. Ker je Bog rekel, da je ustvaril zemljo zato, da na njej živijo ljudje, nam zdrava pamet pove, da jih je ustvaril. Sveto pismo nam jasno pove ustvarjenje človeka. „Tedaj upodobi Gospod Bog človeka iz prahu zemeljskega in vdahne v nosnice njegove dih življenja, in tako je postal človek živa duša.

Zasadi pa Gospod Bog vrt v Edenu proti jutru in postavi vanj človeka, ki ga je bil upodobil. Vzame torej Gospod Bog človeka ter ga postavi na vrt Edenski, da bi ga obdeloval in ga varoval. In Gospod Bog zapove človeku, rekoč: Od vsega drevja tega vrta prosto jej; a od drevesa spoznanja dobrega in hudega, od tega ne jej: zakaj tisti dan,

ko bodeš jedel od njega, gotovo zapadeš smrti! — 1. Mojz. 2 : 7, 8, 15-17.

In Bog da človeku pomočnico in družico (1. Mojz. 2 : 18). In ustvaril je Bog človeka po svoji podobi; po Božji podobi ga je ustvaril: moža in ženo je ustvaril. In blagoslovi ju Bog in reče jima Bog: Plodita in množita se in napolnita zemljo ter podvrzita si jo, in gospodujta ribam morskim in pticam nebeškim in vsem zverem, lažečim po zemlji! — 1. Mojz. 1 : 27, 28.

Te velike, temeljne resnice, od Jehove postavljene, nam brez sumnje in izven vsakih dvomov jasno dokazujejo, da je bila njegova namera, da človek za vedno na zemlji živi. Ali predno mu je dal pravice do večnega življenja, ga je podvrigel izkušnji, da se pokaže, ali ima toliko moči, da se upre zlu, a da dobro dela in živi. Prve ljudi je Bog postavil v prekrasem vrtu Edenu, kjer je raslo vse, kar je človek potreboval za hrano in dobrobit. Tu sta stanovala prva človeka v miru, blagostanju, kreposti, svobodi in veselju.

Lažni Bog

Lucifer je bil stvor divne lepote in moči. Bog ga je postavil v Edenu kot nadzornika in poglavarja človeka. „Bil si maziljenec, kerub, ki zaslanija; in jaz sem te postavil... Bil si v Edenu vrtu Božjem“ (Ezehiel 28 : 14, 13). Razen tega je Gospod še to o njem govoril: „Popoln si bil v svojih dejanjih od dne, ko si bil ustvarjen, dokler se ni našla nepravilnost na tebi“ (Ezehiel 28 : 15). Po svojem organizmu je bil človek sicer popoln, ali večjih življenskih izkustev, se razume, ni imel.

Napraviti je moral izkušnjo, ki bi pretehtala in odločila, ali je sposoben, izvršiti Božji zakon, ali ne. Zakonu se ne pokoravati, se pravi biti hudoben; nasprotno ubogati, pomeni biti pravičen. Sveta dolžnost je bila, da Lucifer varuje človeka in da ga podučí, da mora brezpogojno ubogati velikega, večnega Boga. Lucifer je bil nekak posrednik med Bogom in človekom in obvezal se je, da bo udano in zvesto služil Jehovi Bogu. Toda kmalu se najde na njem nepoštenost in — padel je.

Človek je bil ustvarjen z željo, častiti onega, ki je nad njim. Jasno je, da je častil Jehova Boga, ker je vedel, da je Bog njegov stvaritelj in dobrotnik.

V svojem častihlepju je hotel Lucifer, da stopi on na mesto, ki ga je imel Bog, in da ga nadomesti. Človek naj bi njega častil mesto Boga. Lucifer je videl, da sta ta dva človeka sposobna, da stvorita celo človeško pokoljenje in si predstavlja zemljo, polno ljudi, ki hrepene po nekom, katerega bi častili in se mu klanjali. Ker si je hotel to spoštovanje in to častenje pridobiti zase, je delal na to, da doseže svoj cilj. Pripravljen je bil izdati samega Boga, da doseže svoj smoter ter je zaisto postal izdajalec. Vedel je, da je kazen za prekršitev Božjega zakona smrt. Zakon je bil od Boga postavljen, da izkusi človeka, predno mu da večno življenje. Luciferu je bila dana oblast smrti (Hebr. 2 : 14). Pod tem razumemo, da je bil dolžan, vsakega, ki prekrši Božjo zapoved, kaznovati s smrtjo. Ker je Lucifer to vedel, je hotel človeka napeljati k grehu, toda potem bi se branil ga kaznovati ter človeku s tem dokazati, da je Božja

zapoved samo pretnja, da je dal Bog to zapoved, samo da bi ostal človek neveden in mu odvzeti pravice, ki jih je užival.

Lucifer je mislil, da na ta način človeku dokaže, da je Bog lažnjivec, ki ga je samo nekaj nalagal, ko mu je rekel: „Kajti, kadar boš užival sad tega drevesa, umrl boš!“ Satan je nadalje mislil, da bo s tem v človeku vzbujal misel, da je samo on njegov prijatelj in dobrotnik. Posledica tega bi bila, da bi se človek odvrčal od Boga in da bi začel ljubiti njega. Tako se je na njem našla nepoštenost.

V svetem pismu govori prorok tako o Luciferju: Kako si padel z neba, o lucifer, jutranje zarje sin! Kako si posekan na tla, ki si poraze napravljaj narodom! Ti si pač govoril v srcu svojem: V nebesa se dvignem nad zvezde Boga mogočnega povišam prestol svoj in sedel bom na gori zborovanja, na skrajnem severu. Dvignem se nad višave, ogrnjene z oblaki, enak bom najvišjemu. — Izaija 14 : 12, 14.

Lucifer je pripravil vse potrebno, da izrši svoj nesramni načrt. Pri tem se je posluževal kače, živali v edenskem vrtu, ter se na zvit in lokaven način približal Evi rekoč: „Ali vama je res rekel Bog, da ne jejta od vsakega drevesa s tega vrta? In žena odgovori kači: „Od sadu drevja tega vrta uživava; ali za sad tistega drevesa, ki je sredi vrta je rekel Bog: Ne jejta od njega, tudi se ga ne dotaknita, da ne umrjeta. Ali kača reče ženi: „Nikakor ne umrjeta. Bog namreč ve, da tisti dan, ko bosta jedla od njega, se vama oči odpro, in bodeta kakor Bog ter bosta spoznala dobro in zlo.“ — 1. Mojz. 3 : 1-5.

Velika izguba

Tedaj je žena okusila sad ter s tem prestopila zapoved božjo. Adam, njen mož, se ji je pridružil, ter istotako prestopil zapoved božjo. 1. Timot. 2 : 14). Tako prevari in zavede Lucifer, krivi Bog ženo, on je dal povod, da sta prva človeka prekršila zakon Božji.

Velika izguba

Na temelju svojega pravičnega zakona je obsodil Bog človeka radi nepokornosti na smrt. S to sodbo je bila odvzeta človeku pravica do življenja in Bog je svojo sodbo polagoma izvrševal, tako da je po preteku neke dobe človek umrl. Tako je umrl Adam in tako je izgubil pravico do življenja. Vsi Adamovi otroci so bili spočeti in so se rodili v dobi med izrekom sodbe in nje izvršitve. Adam, ki je radi greha izgubil popolnost, je postal oče vse človeške rodbine in zaradi tega se je ves rod rodil v nepopolnosti in brez pravice do življenja. Vse to je popolnoma logično in pravilno tolmačeno na podlagi sv. pisma (Psalm 51 : 5; Rim. posl. 5 : 12). Od tedaj naprej je živelo človeštvo v večnih skrbeh, trpljenju in se še dandanašnji zaman bori za srečo, mirno življenje, svobodo in življenje. Vse to je človek izgubil, ker je prekršil božjo zapoved.

Zaradi zločina, ki ga je zakrivil Lucifer, mu je Bog spremenil ime in od tedaj ga človek pozna pod imenom satan, kača, vrag, hudič. Vsa ta imena imajo svoj globji pomen. Lucifer pomeni: nosilec luči. Bil je stvor silne lepote in prekrasnega sijaja (Ezehiel 28 : 17). Satan pomeni nasprotnik, sovražnik; in od časa Edena pa do danes je preganjal vsakega pravičnega. Kača požira vse, in tako je

Zastava za narod

tudi on skušal pogoltniti vsakega, ki je hotel biti pravičen. Kača prevara vsakega, in tako je tudi on od Edena pa do danes skušal vsakega človeka prevariti in ga odvracati od poti pravice in rešnice. Vrag ali hudič pomeni in je isto kot klevetnik in glej, od vseh časov sem ne zamudi vrag prilike, da nebi s klevetami razžalil Boga in se posluževal svojega orožja, da pod imenom služabnikov božjih klevetne njega in take, ki so se trudili, da Bogu verno služijo. Vse to dovolj razjasni okolnost, zakaj se toliko slabega govori o onih, ki so se ponižno trudili, da služijo Bogu in da zastopajo njegovo sveto stvar.

Ako razumemo vsa ta dejstva, nam ne bo težbo uvideti, zakaj je Jehova pravi Bog in zakaj nazivamo vrača krivega, lažnjivega Boga. Pravi in pravični Bog bi lahko v vsakem času uničil satana, a to ni v njegovem načrtu. V začetku je Bog Luciferju poveril nadzorstvo nad človekom ter tako izkušal Adama. Tudi potem, ko je Bog obsodil Adama na smrt, ni bila vragu odvzeta pravica nadzorstva, kajti Bog je hotel, da izkusijo vsi ljudje zlo smrti in tako je dopustil, da hodi vrag še naprej svoja pota, mu tega tudi ni preprečil in zato je bilo to kamen izkušnje za človeka.

Beseda „svet“, ki se uporablja v Sv. pismu, pomeni organizacija narodnih držav pod vodstvom enega samega vrhovnega poglavarja. Izraelci so bili edini narod, s katerim je Bog sklenil zvezo in čigar vlado je on organiziral; Jehova je bil po tem takem njih glavni poglavar. Vsi ostali narodi so bili pod vplivom krivega Boga, hudiča. Tekom časa je tudi izraelsko ljudstvo prišlo pod vplivom satana in od tedaj je bil vrag ali hudič nevidni

Krive zastave

gospodar sveta in Bog vsem ljudem. On je uporabil vse mogoče zahrbtnne zvijače, da je obdržal svoj vpliv nad človeštvom in da odvrča človeka od pravega, ljubezni polnega Boga, da jih zaslepi, da ne vidijo resnice in božje namere, jih rešiti iz tega kakor stoji zapisano: „Če je pa tudi zakrit evangelij naš, zakrit je tistim, ki gredo v pogubo, ki jim je bog tega sveta nevernim oslepil misli, da jim ne zasveti svetlost evangelija slave Kristusa, ki je podoba božja. — 2. Korinč. 4 : 3, 4.

Krive zastave

Trgovske, politične in cerkvene zastave, ki se dvigajo pred narodom, bile so vedno in so še danes krive. Satan, vrag, je prekanil vse te vladajoče elemente ter ponaredil napise na njih zastavah in navedel, da so zavrgli pravega pravičnega Boga in njegove načrte o obnovi človeštva. Te zastave se lahko upravičeno imeujejo zastave satana, vraga, hudiča, varalice, ker nas varajo in nikoli nam ne prinašajo tega, kar nam obljublajo. Ljudstvo izraelsko je padlo, ker so zavrgli pravega, živega Boga. Danes je toliko narodov na svetu, ki se nazivajo krščanski in trdijo da so pravi kristjani, med tem ko so v resnici vse kaj drugega kot pravi kristjani. Najbolj vplivni in vladajoči mogočniki so pod vplivom Boga tega hudobnega sveta, namesto da bi bili pod vplivom pravega, čistega krščanstva. Čeprav trdijo da sledijo Bogu Gospodu, so v resnici že davno padli; pustili so si vplivati od krivega Boga, satana, zaničevali so resnico in hodili po poti krivice in nepoštenosti. V vsakem svojem delu so podcenjevali

Jehova Boga. Da, celo sramujejo se, imenovati Gospoda. Ako ga kedaj imenujejo, ga na tak način, kakor da bi se morali opravičiti, da ga imenujejo. Niti trgovski, niti politični in niti cerkveni elementi ne kažejo ni malo volje, da bi se zavzeli za Gospoda. Večina duhovnikov, ki si edini prilastijo pravico voditi ljudstvo v verskem oziru, večina njih je zavrгла božjo besedo in samega Boga in mesto njih uče svojo lastno modrost.

Satan nima moči, da bi dal človeškemu rodu življenje, saj je nikoli ni imel. Ako bi on to moč imel bi jo gotovo izrabil; dal bi ljudem življenje in s tem jih obdržal pod svojo kontrolo, da bi s tem za večno utrdil svojo oblast.

Jehova Bog edini je izvir življenja (Janez 17 : 3). On je ustvaril človeka in mu dal življenje. In mu je vzel pravico do njega, ker je prekršil njegovo zapoved. Samo in edino On je, ki daje življenje. In če je temu tako, zakaj naj zapravljamo čas za druge načrte in namere? Zakaj naj upremo svoj pogled na druge zastave? Zakaj poslušati filozofiranje učenih mož? Njih modrost je v očeh Božjih neumnost. In neumnost je vsakemu, ki pozna Boga in ga ljubi. — 1. Korin. 1 : 20.

Načrt rešitve

Kako je mogoče, da potem, ko je Bog vzel človeku pravico do življenja ker je prekršil njegovo zapoved, mu da zopet pravico do njega. Na to stvarno vprašanje je malokdo našel pravičen odgovor in hudič je spretno izrabljjal propovednike, da so odvrčali ljudi od pravega odgovora.

Bog je nespremenljiv, zato ni mogel svojo enkrat izrečeno kazen preklicati. Pravičnost in prava sodba sta podstava prestolu Gospodovemu (Psalm 89 : 14). Ker je Bog obsodil Adama na smrt, je isti moral umreti. Ali Bog je lahko, ne da bi menjal svojo prvotno sodbo, odredil, da umre nekdo drug, ki bi bil popolnoma enakovreden Adamu ter tega s tem rešiti smrti. Adam edini je bil obsojen, ker je bil on edini izkušán in ker je edini prekršil to božjo zapoved. Vsi Adamovi nasledniki, toraj vse človeštvo, je bilo rojeno brez pravice do življenja, ker so bili v nepopolnosti rojeni. Zaradi tega pravi Sv. pismo: Kakor namreč v Adamu vsi mrjejo, tako bodo tudi v Kristusu vsi živelí. — 1. Korin. 15 : 22.

Namen Božji je bil, da pride za Adama in njegovo potomstvo, odrešenje, da se da s tem človeku prilika, da si pridobi pravico do zopetnega življenja. Ko se bo v določenem času nudila ta prilika, bodo oni, ki so se okoristili in se pokoravajo Bogu, nagrajeni z večnim življenjem v brezkraini sreči. Bog je obljubil, da bo rešil človeka smrti in da ga bo iztrgal iz objemov groba (Ozea 13 : 14). Njegova zapoved je to določila, kajti popolno življenje se lahko menja s popolnim (2. Mos. 21 : 23). Na celem svetu ni bilo nobenega, ki bi odgovarjal vsem tem Božjim zahtevam, ker so bili vsi v nepopolnosti rojeni (Psalm 49 : 7). Toda moč Božja ni omejena. Logos ali Beseda je bila začetek stvarjenja; bila je vedno v skladu z Jehova Bogom in se pokoravala njegovi sveti volji. — Janez 1 : 1-4.

V določenem času je poslal Bog svojega edinega sina z neba na zemljo. „In Beseda je postala meso in je prebivala med nami“ (Janez 1 : 14). Ko je

dosegel na zemlji starost tridesetih let, je bil dovršen, v vsakem pogledu dovršen. Bog ga je nameraval postaviti na prvem mestu v veseljstvu, tik poleg sebe, ako zmaga v izkušnji, ki mu je bila ravno takrat naložena. In kaka je bila izkušnja. V tem, da je vstrajal popolnoma in dosledno v poslušnosti pod najtežjimi okoliščinami. — Hebrejcem 5 : 8, 9.

Zakaj je prišel na svet in zakaj je postal človek? Sv. pismo nam nato odgovori: . . . ampak da služi in da življenje svoje v odkupnino za mnoge. On je prišel, da bi imeli ljudje življenje in da bi ga imeli obilo (Janez 10 : 10). Da izvrši, kar je bilo namenjeno, je bilo potrebno, da se popolni človek Kristus prostovoljno poda v smrt, to se pravi, da umre namesto grešnika, da bi zavzel mesto človeka, ki je že bil v umrjajočem stanju. Z ozirom na to pravi Kristus: Zato me oče ljubi, ker jaz dam življenje svoje, da ga zopet vzamen. Nihče ga ne jemlje od mene, marveč jaz ga dajem sam od sebe. Oblast imam, da ga dam, in oblast imam, da ga zopet vzamem. To zapoved sem prejel od očeta svojega. — Janez 10 : 17, 18.

Jezus je imel pravico živeti na svetu kot človek. Ko je prostovoljno umrl, je umrl kot človek, da je s tem rešil človeški rod in mu doprinesel koristi, kajti tako je Bog ljubil svet, da je dal Sina svojega edinorojenega, da se ne pogubi, kdorkoli verjame vanj, temveč da ima večno življenje. Bog namreč ni poslal Sina svojega na svet, da bi svet sodil marveč da se svet zveliča." — Janez 3 : 16, 17.

Jezus je pod najtežjimi prilikami pretrpel izkušnje: se je ponižal in je bil pokoren do smrti, smrti pa na križu. Zato ga je tudi Bog visoko po-

Odprava kamenja

višal in mu podelil ime, ki je nad vsako ime; da se naj v imenu Jezusa pripogiblje vsako koleno teh, ki so v nebesih in na zemlji in pod zemljo in vsak jezik pripoznava, da Jezus Kristus je Gospod, v slavo Boga Očeta. — Filip, 2 : 8-11.

Za koga je Jezus umrl? Apostol odgovori na to: Okusil je smrt za vse (Hebrej, 2 : 9). On je dal življenje svoje v odkupnino za vse, v pričevanje o svojem času. — 1. Timot. 2 : 6.

Po vstajenju je bil božanski Kristus, ki je šel v nebesa da bi tam sam prinesel veliko odkupnino. — Hebrejcem 9 : 24.

Ali ne učijo duhovniki, da je Jezus naš odrešenik in ali ne stoji to tudi zapisano na njih zastavah? Del duhovščine uči, da se je Jezus za človeštvo žrtvoval, drugi del pa odločno zanika. Toda vsi so se zedinili v tem, da so uničili vrednost žrtve s svojimi neštevilnimi krivimi nauki, ki so postali kamen spodtike, nad katerimi se je marsikak človek spodtaknil in padel za večno. Med katoliki in protestanti se bijejo velikanski boji. Njiju veri se ne krijeta ni medsebojno ni sami s seboj. V vseh teh cerkvah in sektah vladajo tako nejasne in zamotane razmere, da se človek pri najboljši volji ne spozna in zaman skuša najti v teh kaj razumnosti in modrosti. Te kamne spodtike je položil na pot sam satan, da bi odvrčal človeka od edinega Boga.

Odprava kamenja.

Gospod govori ljudem in jim reče: „Pridite vendar in razložimo si pravdo svojo. Ako so grehi vaši kakor škrlat, bodo beli kakor sneg; ako so rdeči kakor karmazin, bodo beli kakor volna

(Izaija 1:18). Uvideti moramo končno, da je Božja osnova pametna in da vse, kar je nespametno, ni v skladu z osnovo Božjo.

Velik kamen spodtike, katerega se svečeništvo trdo drži, je nauk, da imajo ljudje nesmrtno dušo in da faktično ni smrti. Razumni ljudje so iz tega sklepali: Ako ima človek nesmrtno dušo in ne more ista umreti, zakaj se je potem Kristus žrtvoval za nas? Kako je mogel biti Jezus odkupnina nesmrtnne duše, to se pravi duše, ki ni podvržena smrti? Tako uničuje duhovščina s to krivo vero pomen žrtve Kristusove.

Nauk o nesmrtnosti duše je prva laž, ki jo je izustil satan. Jezus to potrdi. Bog je rekel: človek bo umrl. Vrag je lagal: vi ne morete umreti. Duhovščina pravi isto. Jezus je rekel, da je vrag lažnjivec (Janez 8:44). V kateri razred so se sedaj uvrstili duhovniki?

Sv. pismo pravi, da je Bog ustvaril človeka iz prahu zemeljskega in mu vdahnil skozi nosnice duh življenja in da je tako postal človek živa duša (1. Mojzes 2:7). **Človek sam je duša;** on nima duše. Človek umira, to pomeni: duša umira.

V New-Yorku dobro poznani duhovnik je nekoč predaval v radio in govoril dobesedno: „Silno rad bi onega našel, ki mi pokaže ono mesto v sv. pismu, kjer stoji zapisano, da duša umira.“ To vprašanje nam je jasen dokaz, da duhovniki ne poznajo sv. pisma, kajti če bi ga poznali, bi vedeli, da stoji zapisano: Duša, ki greši, umrje. — Ezekiel 18:4; Psalmi 89:48.

Odprava kamenja

Duhovščina ima na svojih zastavah zapisano, da človek samo spremeni obliko življenja ko umre; da odide v določen kraj, ako je bil dober, na drug, ako je bil slab. Oni uče, da jih je dosti v vicah, katere lahko z molitvijo odrešimo, med tem ko se nahajajo drugi v peklu, ki si ga slikajo kot kraj večne muke in trpljenja. Jasna pamet nam pravi: Ako so mrtvi v večnem trpljenju, jih nihče ne more več rešiti, kajti v nasprotnem slučaju bi dokazali, da to trpljenje ni večno. In ako so sedaj trpeči pri polni zavesti in se jih v večnost muči, kako korist pa naj imajo od velikanske Kristusove žrtve? Ta kamen spodtike takorekoč uničuje moč žrtve in odkupnine.

„Živeči vedo, da jim je umreti, mrtvi pa ničesar ne vedo ter nimajo plačila več, ker je njihov spomin pozabljen.“ Čvrsto se poprimi vsega, kar ti pride pod roko, to storiš s močjo svojo; kajti ni ne dela, ne poudarjanja, ne znanja, ne modrosti v kraju smrti, kamor greš“ (Proroki 9 : 5, 10). ki doli gredo v kraj molčanja. — Psalm 115 : 17.

Beseda „pekel“ nikakor ne pomeni kraj trpljenja, temveč, kakor se rabi v sv. pismu, pomeni grob. Nauk o večnem trpljenju je zopet kamen spodtike, vržen od vraga na cesto, da bi se ljudem vsilila misel, da je Bog hudoben sovražnik, ki pusti trpeti svoja bitja brez vsakega vzroka večno. Ta nauk je imel tolik uspeh, da je odvrnil ljudi od pravega Boga.

Svečeništvo uči dalje o Trojici; to se pravi, da je Bog oče, Bog sin in Bog Sveti Duh ena in ista oseba in da so enaki na moči. Zdrava pamet pa nam sili vprašanje: Ako je bil Jezus Kristus sam Bog, kako je mogel isti služiti za odkupnino

in biti enakovreden človeku? Ta brezbožni nauk ravno tako uničuje načrt odrešenja. Bil je drug kamen spodtike, ki je ljudi odtujil Sv. pismu.

Jehova je edini pravi Bog, in poleg njega ni nobenega; svojo čast ne bo delil z nobenim (Izaija 42 : 5). Gospod Jezus je sin živega Boga. Kristus sam priča: „Oče moj je večji od mene“ (Janez 14 : 28). Pozneje pravi: Ne iščem volje svoje, ampak voljo tega, ki me je poslal (Janez 5 : 30). V noči pred križanjem je molil k Bogu (Janez 17:1). Ali bi razumen in pameten človek mogel verjeti, da je Jezus varal svet in samega sebe molil? Sveti Duh pa je nevidljiva moč Božja. Nauk o Trojici je zopet tak krivi nauk, ki ga današnji duhovniki uče.

Marsikateri moderni svečenik uči in obeša na svojo zastavo nauk o razvoju ali evoluciji, to je oni nauk, ki uči, da se je človeško telo razvilo iz protoplazme ali temeljne snovi stanice in da je rezultat evolucije. Ta nauk torej zanikuje neposredno ustvarjenje človeka, zanikuje potrebo kakega odrešenika, zanikuje vrednost odkupnine.

Svečeništvo uči tudi, da so vsa kraljestva (države) tega sveta, čigar del so tudi oni, kraljestvo Božje in da obstojajo te države po Božji volji; in pozivajo narod naj podpira te vladavine. Tu je zopet kamen spodtike. Jezus pravi: „Moje kraljestvo ni tega sveta, „in učil je ljudstvo, da se pripravi za prihod njegovega kraljestva. Obljubil je, da se hoče vrniti in upostaviti na zemlji svoje kraljestvo.

Osnova obnove človečanstva

Čeprav bi vsi ljudje priznali, da je Jezus umrl kot odrešenik človečanstva in od mrtvih vstal se nam nehote vsili še vprašanje: Kako korist bo imel človek od tega? Besede, napisane na zastave svečeništva nam dajejo sledeči odgovor: Po smrti si lahko rešen in izveličan samo pod sledečimi pogoji: verovati si moral, da je Jezus sin Božji, biti moraš član njegove cerkve in živeti si moral po naukih, ki jih je ona dajala. Katoličani pravijo, da pride oni človek, ki je le količkaj dober v vice ter da se bo tam nekoliko časa pokoril in sicer tako dolgo, dokler ne izprosijo njegovi sorodniki potom molitev, da pride v nebesa. Protestanti pravijo, da pride takoj v nebesa, ako je bil do smrti dober član njihove cerkve. I katoličani i protestanti trdijo, da bo človek, ki je grešil in ki ni bil član njihovih cerkva, večno trpel strašne muke.

Kaj pa se zgodi z onimi milijoni poganov, ki svoj živ dan niso ničesar slišali ne o katoliški ne o protestantovski cerkvi? Kaj se godi z onimi milijoni, ki so umrli, predno je sploh kaka cerkev obstojala? Nadalje zahteva zdrav razum, da se mu razjasni še sledeče vprašanje: katoliški in protestantovski sistemi proglašujejo na svojih zastavah nauk, da pridejo vsi ljudje, ki bodo sploh rešeni, v nebesa, vsi ostali pa v pekel. Sedaj vprašanje: Ali ni nikake rešitve na zemlji? Jasno in določno pove božja beseda, da je Bog ustvaril zemljo zaradi tega, da živi na njej človek. Ali naj bo namera Božja, da je zemlja za večno nič drugega kot porodnišnica za človečanstvo in le kratko bivališče človeka in da se od tu preseli na druga svetovna telesa.

Samo sv. pismo nam na to vprašanje da lahko odgovor.

Narod temeljito pozna ta protislovja v stvareh, ko je duhovništvo kot odgovor na gornje vprašanje obesil svojo zastavo in gabi se mu vse to in odklajna. Temeljna obljuba za odrešenje in osvobojenje vseh ljudi na zemlji je v besedah, ki jih je Bog rekel Abrahamu: In v tebi bodo blagoslovljene vse rodovine zemlje (1. Mojz. 12 : 3). Malo kasneje reče Bog: In blagoslovljeni bodo vsi narodi zemlje v semenu tvojem, ker si poslušal moj glas (1. Mojz. 22 : 18). Ako je ta Božja obljuba resnična, in to je, potem sledi iz tega, da se mora seme, ki mora prinesiti blagoslov, najpreje razviti in raznositi, predno postanejo ljudje deležni teh blagoslovov Božjih. Ali kaj znači: „seme obljube?“ Sv. pismo nam na to odgovarja: Abrahamu pa so bile dane obljube in semenu njegovemu. Ne pravi: „In semenom“, kakor da bi jih bilo več, temveč kakor za enega: „In semenu tvojemu“, ki je Kristus. — Golotom 3 : 16.

Jezus Kristus je glava, in cerkev je njegovo delo. — Kološanom 1 : 18.

Vsak vernik, ki je v Kristusu krščen, spada v „seme obljube“ ali je del njegov. — Golotom 3 : 27, 29.

Beseda „cerkev“ pomeni razred pozvanih in izbranih. Ona ne znači ne katoliški sistem ne protestantovski, niti kak drugi obstoječi religijski sistem. Izraz „cerkev“ (grško „Ekklesia“) t. j. poklicani in izvoljeni, označuje telo Kristusovo, ki sestoji iz ljudi obojega spola, ki so se brez pridržka zakleli, da bodo izvrševali Božjo voljo in

ki to zakletev vestno izpolnjujejo in ji ostanejo zvesti do smrti. Ti so poklicani in hodijo po stopinjah svojega učitelja in odrešenika (1. Petrova 2:21). Jezus se ni zvezal niti s finančniki, ne s politikami in niti z duhovniki, ki se ponašajo, da so zastopniki Božji na zemlji, medtem ko zastopajo vraga.

Pravi nasledniki Jezusa Kristusa ne bi mogli in niti ne morejo stopiti v iste vrste kot oni. Današnji svečeniki uče, da smo del tega sveta in kako potrebno je to, da moramo imeti v naših cerkvah i velike politike i bogataše, da se moramo udeleževati političnega življenja, da se moramo v času vojne z dušo in telesom boriti in da moramo pomagati urediti svet.

Toda božja beseda jim govori: „Prešestniki in prešestnice, ali ne veste, da je prijateljstvo sveta sovražstvo do Boga? Kdorkoli torej hoče biti svetu prijatelj, postane Bogu sovražnik“ (Jakob 4:4). Ti niso prešestniki v smislu, da bi živeli v nedovoljenem razmerju z drugim spolom, temveč v smislu, da obstoji nedovoljeno razmerje med onimi, ki trde, da so pravi Kristusovi nasledniki in onimi, ki javno priznajo, da so zastopniki tega sveta, čigar Bog je satan, hudič. — 2. Korinč. 4:4.

Nasprotno, vsaki pravi kristjan, ki je del semena obljube, je pravi zastopnik Kristusov in se zanj izpostavlja in žrtvuje. Takim so namenjene izvestne in gotove obljube, med katere spada tudi ta: „Bodi zvest do smrti in dam ti venec življenja“ (Razodetje 2:10) S tem ni rečeno, da služi verno svojemu Bogu, dokler ne pride kaka vojna ali kaka druga velika brezbožnost, nego znači, da se Gospodu služi verno do konca. Takí verniki bodo

dobili plačilo v vstajenju, ker zapisano stoji... Duhovniki bodo Božji in Kristusovi, in bodo ž njim kraljevali tisoč let. — Razodetje 20 : 6.

Ti, skupno z Jezusom tvorijo kraljevsko družino. Njim pa govori Jezus: Ne boj se, mala čreda! Kajti Oče vaš je sklenil vam dati kraljestvo (Luka 12 : 32). Gospod pa jim reče: „Njemu, kdor preмага, dam sedeti z menoj na prestolu svojem, kakor sem tudi jaz premagal in sedel z Očetom svojim na prestol njegov. — Razodetje 3 : 21.

To so verni in polni vere, v svoji celoti seme Abrahamovo, ki bo deležno prvega vstajenja in čigar večno bivališče so nebesa. Toda ti so maloštevilni. — Luka 12 : 32.

Toda kaj bo z drugimi, ki bivajo na zemlji, s pogani, nerazumnimi in mnogoštevilnimi, ki so se odvrnili od Boga, ker so bili zaslepljeni?

Sodni dan.

Bog je določil dan, ozir čas, ko bo dana vsem prilika, da si rešijo življenje. Apostel pravi: To je dobro in prijetno pred Bogom, Rešiteljem našim, ki hoče, da se rešijo vsi ljudje in pridejo do spoznanja resnice (1. Timot. 2 : 3, 4). Smrt Jezusova je bila sredstvo za našo rešitev in sedaj mora doznati vsak človek istino. Sodni dan je tisočletnica vladavine Kristusove in v tem času bo imel vsak priložnost, da si pridobi življenje (Dejanje 17 : 31). Kako bo plačilo in kak bo blagoslov onim, ki bodo poslušni in čigar sodba bo dobra? Odgovor je: Obnovljeno bo ono stanje ljudske popolnosti kakor sta ga imela Adam in Eva predno sta

grešila. Vsi proroki od Samuela do Maleohija so izpričali, da bo prišel čas, ko se bo človeštvo obnovilo (Dejanje 3 : 24). Obnova pomeni obnoviti vse, kar je bilo zrušeno. Adam je užival, kakor vemo, mir, blagostanje, zdravje, življenje, svobodo in srečo. Vse to je izgubil; toda Jezus je vse to odkupil za one, ki bodo deležni njegove milosti.

Vsak razumen človek bo priznal, da se vsi narodi nahajajo v skrajno slabem položaju. Celo oni, ki vladajo današnji svet, so zaprepaščeni in brez moči. Vsi, prav vsi želijo neko izpremembo, spremembo na bolje. Priznati moramo po teh stoletnih poizkusih, da take spremembe človek sam, brez pomoči, ne more izposlovati. Ne ene vladavine do sedaj ni bilo, s katero bi bil človek kedaj zadovoljen. In ni ga bilo, ki bi kaj takega zmožel. Zaradi tega se vprašamo: Kdo ima to moč, da vse to izvede? Odgovor je samo eden: Jehova Bog. Človeku da življenje, on mu ga tudi vzame in on je vse pripravil za odrešenje človeka in za njegovo obnovo v pravo in istinito življenje. Njegova volja je, da prinese kraljestvo njegovega ljubljenega sina človeku ves blagoslov, ki mu je namenjen.

Ali naj to pomeni, da hoče Bog izveličati vsakega človeka, ter mu podeliti večno življenje, ako isti hoče ali se ga brani? Bog ne vsiljuje nikomur svojega blagoslova. V sv. pismu je napisano: „Kajti če je po pregrehi enega smrt kraljevala po tem enem, veliko bolj bodo tisti, ki prejemajo obilost milosti in dar pravičnosti, v življenju kraljevali po enem, Jezusu Kristusu. Kakor je torej po pregrehi enega prišla obsodba na vse ljudi, tako je tudi po pravičnem delu enega prišlo na vse ljudi opravičenje življenja. Kajti kakor so po neposlušnosti

enega človeka grešni postali mnogi, tako bodo po poslušnosti enega pravični postali mnogi. — Rim. 5 : 17-19.

Kajti plačilo za greh je smrt, a milostni dar Božji je večno življenje v Kristusu Jezusu, Gospodu našem (Rim. 6 : 23). S tem nam odgovori apostol na naše vprašanje. Izrecno naglašuje, da je življenje dar Božji. Dar je rezultat dogovora. Za tega pa je treba dvojice: eden, ki daje, drugi, ki sprejme. Prvi mora biti pripravljen dati, a drugi istotako sprejemati. Potrebno je tudi, da se popolnoma sporazumejo. Nemogoče je komu kaj pokloniti, ako se isti brani daru. Ravnotako je nemogoče komu kaj dati, ako o daru nima pojma. Mesta, ki jih navedemo, so iz Sv. pisma in so nam jasen dokaz, da bo Bog po svojem sinu Jezusu Kristusu ponudil večno življenje vsem onim, ki bodo voljni sprejeti njegove pogoje in se pokoravati njegovim zapovedim.

Prvi pogoj za sprejemanje kakega daru je znanje, da bo dar ponujen. Ko bo kraljestvo Božje končno upostavljeno in ko bodo vsi ljudje poučeni o resnici, potem šele bodo ljudje odgovorni za sprejem ali odklonitev Božje resnice. Neumestno je trditi, da so imeli ljudje že v prošlosti prilike spoznati resnico, kajti resnica jim niti ni bila podana. Lažni v imenu Božjem razširjeni nauki niso resnice in taki nauki ne nalagajo človeku odgovornosti. Apostol pravi v 1. Timot. 2 : 3, 4: „To je dobro in prijetno pred Bogom, Rešiteljem našim, ki hoče, da se učijo vsi ljudje in pridejo do spoznanja resnice.“ Smrt Jezusa Kristusa je sredstvo za naše odrešenje, sedaj moramo samo spoznati resnico.

Iz kakih razlogov naj se podučujejo narodi o resnici in o kaki? Apostol odgovori: „Zakaj eden je Bog, eden tudi srednik med Bogom in ljudmi, človek Jezus Kristus, ki je dal samega sebe v odkupnino za vse, v pričevanju ob svojem času“ (1. Timot. 2 : 5-6). S tem nam potrdi, da je samo en Bog, namreč Jehova, med tem ko duhovniki uče, da so trije. On pravi, da je eden odrešenik Jezus Kristus, ki je svoje življenje dal za odkup nas vseh, ter da bo o tem pričal v času določenem po Bogu Gospodu, tako, da bodo imeli vsi priliko ponudbo sprejeti ali odbiti.

Zakaj niso že v času evangelija spoznali ljudje resnice? Zato sta dva odgovora, in sicer 1) ker jim je satan oslepil razum, da ne bi jim svetil plamen resnice (2. Korinčanom 4 : 3, 4); 2) ker še ni napočil čas, naznaniti vsem ljudem resnico. Bog dela vse v redu in o pravem času.

Duhovništvo nam je že od davno govorilo, da je Bog poskušal spreobrniti svet in da je njih naloga, da ljudstvo spreobrnejo in da privedejo človeštvo zopet v naročje cerkve. Ali to tolmačenje ni točno in nas zavede. Bog nikoli ni in niti ne poskuša kaj napraviti. On dela vse po svoji volji. Izven vsake sumnje, Veliki Bog Jehove ima toliko modrosti in moči da ne bo poveril ogromne in težke naloge spreobrnitve nepopolnim ljudem. Zakaj pa so vkljub temu poskušali ljudje, da spreobrnejo svet in da propovedujejo evangelije? Jehova je pustil, da se ga propoveduje, da bi imeli ljudje priliko, da čujejo njegove besede; da za svoje ime izbero sebi ljudstvo, namreč, oni, ki bodo nasledniki Jezusa Kristusa, ki se izkažejo vernim

in ki bodo končno z njim združeni v kraljestvu njegovim. — Dejanja 15 : 14-17.

Bog ni silil ni enega, da bi sprejel njegovo vest resnice. A pisano je: „Kdor ima ušesa da sliši, naj sliši“ (Matevž 13 : 9, 43). Sorazmerno je malo število onih, ki so želeli slišati te vesti, pa i ti so se morali boriti proti vplivom vražjim, ko so hodili po poti, razsvetljeni po luči resnice. Verni kristjani, ki zdrže do smrti v veri in udanosti in ki bodo deležni vstajenja, se bodo preobrazili iz človeškega v duhovno bitje. Člani bodo nebeške kraljevske obitelji. Oni tvorijo z Jezusom Kristusom „seme obljube“, po tem kar je Bog obljubil Abrahamu (Golotan 3 : 16, 27, 29). Zapisano je: „Novih pa nebes in nove zemlje pričakujemo po obljubi njegovi, v katerih prebiva pravičnost.“ — 2. Petrova 3 : 13.

Kaj pa je to novo nebo in kaj pomeni nova zemlja, o kateri se govori? To je, na slikovit način opisano, kraljestvo Božje, kjer se nanaša izraz „nebo“ na nevidljivi, a „zemlja“ na vidljivi del kraljestva Božjega.

Govori li Sv. pismo o načinu, po katerem bo Bog objavil ljudem resnico, da jo bo človek ali sprejel kot milost ali pa odvrigel? Sv. pismo pravi, da bo Bog z ustanovitvijo kraljestva pravice, to se pravi, po gori navedenem novem nebu in novi zemlji, objavil ljudem resnico.

Duhovniki so učili, da so današnja kraljestva na zemlji — Božja kraljestva, razem tega je ameriški cerkveni savez, v katerem so zastopane skoro vse protestantovske sekte, nedavno izdal proglas, v katerem pravi, da je Društvo Narodov politični izraz kraljestva Božjega. Ali je to istina ali ni?

Ne samo, da to ni istina, res pa je, da je to velikanska laž! Društvo Narodov je ono, kar je v Sv. pismu označeno s „slika zveri“ (Razodetje 13:14,15), kar je zopet delo hudičevo, ki skuša s tem še bolj si podjarmiti svet in ga obdržati v svoji oblasti in da odvrča njegovo srce od pravega živega Boga in njegovega kraljestva.

Ko je stal Kristus pred Pilatom reče: „Moje kraljestvo ni tega sveta“ (Janez 18 : 36). S tem je hotel reči, da je satan, vrag, bog današnjega sveta. On je njegov nevidljivi gospodar a zemljo vlada po svojih vidljivih zastopnikih, ki so ravno taki hudobneži kot je on. Jezus je tako učil svoje učence, da so molili Boga: Oče naš, ki si v nebesih, češčeno bodi tvoje ime; pridi k nam, kraljestvo tvoje, zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji (Matevž 6 : 10). Ta molitev nam kaže jasno in nedvoumno, na njegovo kraljestvo ni tega hudobnega sveta in da tako dolgo, dokler traja ta svet, njegovega kraljestva ni. Kajti, jasno je, kraljestvo Krivice in kraljestvo resnice ne moreta istočasno obstojati in vladati narodom na zemlji.

Jedro Jezusovih naukov, ki jih je učil, je bila vest o kraljestvu Božjem. Nekaj časa pred smrtjo je govoril svojim učencem, da odide, da jim pripravi mesto in da se bo vrnil in jih vzel s seboj (Janez 14:2, 3). Vsi preroki so govorili o kraljestvu Božjem. Židje so pričakovali, da jim napoči čas. Toda učenci Jezusovi so razumeli, da mora najprej končati ta svet, šele potem bo prostor in čas za kraljestvo Božje. Iz tega razloga ga tudi oprašajo: „Povej nam, kdaj bode to? In kaj bo znamenje prihodu tvojemu in koncu sveta? — Matevž 24:3.

Smisel Jezusovega odgovora je bil sledeči: Proti

koncu sveta bode izbruhnila svetovna vojna, ko bo šel narod nad narod, kraljestvo nad kraljestvo; po tem bo razsajal glad, izbruhnile bodo vstaje in revolucije, a vse to je začetek ljudskega trpljenja; v tem času se božja milost zopet obrača na Žide, kar se bo kazalo v tem, da se bodo začeli izseljevati v domovino Palestino; narodi bodo v veliki stiski in brez sveta, kaj naj v svojem obupnem stanju store in hkrati se bodo pripravljali na še hujši pokolj, kakoršnega svet še ni videl. — Matevž 24 : 7-22.

Te proroške izjave so se začele izpolnjevati v letu 1914 in se še danes neprestano izpolnjujejo. Sv. pismo kaže, da je Jezus začel leta 1914 izpolnjevati svojo oblast in da vrže satana, nevidljivega vladarja, z njegovega prestola, ker čas je napočil (Psalm 110 : 1-6). Sv. pismo pravi nadalje, da je Jezus kot polnomočni izvršitelj Božji vrgel najprej satana iz nebes, kjer je kot nevidljivi vladar bival do sedaj. To se je že zgodilo.

Drugi korak je bil, da ruši kraljestvo satanovo na zemlji, ki se naglo bliža in kjer bo Jezus zmagal, kakor je zapisano: Ti se bodo vojskovali z Jagnjetom, in Jagnje jih bo zmagalo, ker je gospodar Gospod in kraljev kralj, in z njim bodo zmagali poklicani in izvoljeni in zvesti (Razodetja 17:14). V prejšnjem pomeni beseda „zver“: hudičeva organizacija na zemlji; a jagnje je simbolični naziv za Gospoda Jezusa Kristusa, a oni, ki z njim zmagajo, to so njegovi verni, ki so izkušnjo prebili in zdržali ter zmagali.

Kako in na kak način deluje Bog in katera so sredstva, s katerimi bo blagoslovil človeštvo? Odgovor: Potom kraljestva njegovega, čigar kralj

bo Jezus Kristus, ki bo utemeljil nova nebesa (nevidljiva moč vladanja) in novo zemljo (vidljiva moč).

Ali je mesto v sv. pismu, kjer bi stalo, da bo Gospod Bog ustanovil kraljestvo svoje? V sv. pismu stoji, da bo Bog ustanovil svoje kraljestvo, ko bodo vladali kralji svojim kraljevinam. Kajti pisano je: „A v dneh teh kraljev ustanovi Bog nebes kraljestvo, ki vekomaj ne bo razdejano in njegovo gospodstvo se ne prepusti nobenemu drugemu ljudstvu; vsa ona kraljestva pa zdrobi in uniči a samo bo stalo na veke.“ — Daniel 2 : 44.

Pripomniti moramo, da se kraljestvo Božje ne bo prepustilo ne kapitalističnim izmozgačem, ne politikom in ne duhovnikom, niti komurkoli drugemu. Gospod sam bo vladar in v njegovi roki bo vsa oblast. To kraljestvo bo izpolnitev molitve, ki jo je učil Jezus svojim učencem, da se godi volja Božja na zemlji.

Ali je še kaj drugih mest v sv. pismu, ki opravičujejo zaključek, da je namen Božji ustanoviti po Kristusa na zemlji kraljestvo, ki bo popolnoma drugačno od današnjih. Božji prorok Izaija je davno, davno napisal: „Zakaj dete nam je rojeno, sin nam je dan, in vladarstvo pride na ramo njegovo in ime njegovo se bo imenovalo: Čudoviti Svetovalec, Mogočni Bog, Oče večnosti, Knez miru. Pomnoževanje njegovega vladarstva in miru ne bo konca, na prestolu Davidovem in nad kraljestvom njegovim, da ga utrdi in podpre s pravico in pravičnostjo od tega časa do vekomaj. Gorečnost Gospoda nad vojskami stori to. — Izaija 9 : 6, 7.

Te besede so resnične. Ali so napisali to duhovniki na zastavo, ki so jo kazali ljudem? Ne, niso

Zastava za narod

storili tega. Vsak, ki pozna nauk duhovništva naj primerja njih nauke z zastavo Božjo in uveril se bo na podlagi dejstev, na kateri strani je resnica.

Zastava Božja.

Izraz „zastava za narod“ se nanaša edinole na pravo in resnično zastavo. Stvaritelj take zastave ni človek, ker ni tako dovršen, da bi zmožel kaj sličnega. Zaradi tega mora biti in je ta zastava Gospodova. Čas bo prišel, ko se bo ta zastava dvignila pred ljudstvo, da bo spoznalo resnico. A kedaj bo to? Odgovor se glasi: „Na koncu sveta, ko bo minilo kraljestvo satanovo, ko se bodo vsi narodi pripravili na poslednjo veliko, grozno vojno, ki jo vsak razumen človek vidi v najbližji bodočnosti. Z ozirom na ta čas je v davnini napisal Božji prorok: „Idite, idite skozi vrata! Pripravljajte ljudstvu pot! Nasipajte, nasipajte cesto, odpravljajte kamenje! visoko povzdignite zastavo ljudstvom!“ (Izaija 62 : 10). Kaj pa je zastava, ki naj se na povelje Gospoda dvigne?

1) Da je Jehova edini pravi in živi Bog poleg katerega ni drugega. On je stvarnik nebes in zemlje. On da človeku življenje in mu ga vzame. On bo pokazal ljudem pot, po kateri jim bo mogoče priti zopet do življenja. Bog je vstarel zemljo, da bo človeku prebivališče. Vsako delo Božje nosi pečat nesebičnosti. On je utelešena ljubezen. On je pravi in verni prijatelj človečanstva. Ljudje morajo izvedeti, da je Jehova Bog in pokorni mu bodo.

Sveta pot

2) Da je Jezus ljubljeni sin Božji; da je s svojo smrtjo na križu rešil svet pogube; da je njemu predana vsa oblast v nebesih in na zemlji; da je on kralj kraljev in cesar vseh cesarjev; da je prišel čas njegove vlade, izgnati satana, da uniči vse ničvredne naprave in da zveže in zapre hudiča, da ne zapeljuje več narodov (Razodetja 20 : 1-3); končno da bo uničil vsa dela hudičeva. — 1. Janez 3 : 8.

3) Da je kraljestvo nebeško, kraljestvo Božje prišlo; da je Jezus Kristus, veliki kralj, začel vladati in da je prišel čas, ko se mora spraviti iz poti vse kamenje spodtike, ugladiti pot za človeka, da spozna resnico in uvidi, da je to pot, ki ga vodi k življenju in sreči.

In kakor bodo ljudje polagoma spoznali resnico, se bodo obračali od zastav laži in obračali se bodo k edini zastavi, zastavi Božji. Ko ga bodo zaznali bodo vedeli, da je edina zastava, ki jim je možna pokazati pot do uresničenja vseh želja.

Psalmist pravi: Skrivnost Gospodova je očitna njim, ki se ga boje in zavezo svojo jim razodeva (Psalm 25 : 14). Strah Gospodov je začetek znanja (Preg. 1 : 7). Narod mora začeti spoznavati resnico o načrtu Božjem. Zaradi tega je za vsakega velike važnosti, da usmeri svoja čustva, kako bo najbolje zaznal resnico, ki je zapisana v sv. pismu, kjer je jasno in razločno označena pot Božja in sredstva, ki se bodo uporabila pri blagoslovu vseh družin, da se bo na ta način izpolnila obljuba njegova.

Sveta pot.

Bog Jehova ukaže po svojem proroku, da se mora pot gladiti. To je simbolično povedano. Po

poti se potuje, na tem mestu pa pomeni, da se mora pot, ki vodi k Bogu, izravnati. Edino sredstvo je, da se podučijo vsi ljudje o Bogu in o njegovih namerah. A to mora urediti v začetku Kristusove vlade. O njegovi vladavini in sodnem dnevu čitamo sledeče: In bode tam cesta in pot, ki se bode imenovala Pot svetosti, po kateri ne bo hodil oskrunjeni, temveč bode zanje same; kdor hodi po tej poti, tudi nespametni, ne more zaiti. — Izaija 35 : 8.

Ta pot je zato sveta, ker je Gospodova in vse kar je Gospodovega, je sveto. S tem nam je dana nazorna slika vladavine Jezusà, Mesije, od začetka do konca. Ne enemu brezbožniku ne bo dano, da bi šel do kraja te poti, ker je pot očiščenja za one, ki se bodo potrudili, da po njej hodijo. To se pravi, da bodo začeli ljudje hoditi po tej poti, ko bodo še v nečistem stanju in med tem ko se ravnaajo po zapovedi Božji, bodo očiščeni in omogočeno jim bo, priti do kraja. Ako se pa protivijo, jim ne bo dovoljeno hoditi do konca poti in do odrešenja. Ta točka je tako točno in tako jasno zapisana v Božjih besedah, da jo mora popotnik, pa če je bil član hudobnega sveta, zaznati in biti v stanju, jo pravočasno spoznati.

Kaj Bog zahteva.

Predno bo Bog po Kristusu započel delo obnove človečanstva, mora prenehati carstvo satanovo. Po Kristusu bo uničil vsa dela hudičeva (Psalm 110 : 5, 6). Vsi narodi se danes pripravljajo na veliko vojno. Vsak državnik jo vidi v najbližji bodočnosti. Sv. pismo jo imenuje Harmagedon, ki

je boj vsemogočnega Boga proti satanu in njegovi vojski, kjer bo satan popolnoma podlegel. To bo doba nesreč, kakršnih svet še ni videl. Jezus pa pravi, da se te strahote ne bodo nikoli več povrnile. — Matevž 24 : 21, 22.

Do sedaj ni Bog ukrenil ničesar, da bi preprečil delovanje hudičev in njegovih pomočnikov, tako da so oni dosegli vrhunev hudobije, toda sedaj se bo izpolnilo, kar je prorok prorokoval: „Zakaj prepri ima Gospod z narodi, brezbožnike izroči meču (Jeremija 25 : 31). Tedaj opisuje prorok ta boj: „Tako pravi Gospod nad vojskami: Glej, nesreča pojde od naroda do naroda in silen vihar se dvigne od skrajnih strani zemeljskih. In ubitih od Gospoda bo ležalo ta dan od enega konca zemlje do drugega; ne bo se žalovalo po njih, ne bodo jih pobirali, ne pokopavali; za gnoj bodo na površju zemlje. — Jeremija 25 : 32, 33.

Kakor danes, so se izdajali tudi v preteklosti duhovniki za božje zastopnike in zahtevali od naroda da jim prizna vodstvo, da ga učijo in vodijo; toda ljubljenci so jim bili politiki in kapitalisti, kajti od njih so imeli koristi. Ko govori o tem času skrbi in nesreč, pravi Gospod po proroku: „Tulite, pastirji, in vpijte in valjajte se po pepelu, vi prvaki črede! kajti dopolnjeni so dnevi vaši, da boste poklani; in razkropim vas, ko popadate kakor drage posode. In pribežališče premine pastirjem in prilika rešiti se prvakom črede. Čuj vpitje pastirjev in tuljenje prvakov črede; kajti Gospod pustoši njih pašnik. — Jeremija 25:34-36.

Ko opisuje Gospod to strašno dobo, primerja ljudi s pijanci, ki se dolgo opotekajo, a končno padajo na tla. — Psalm 107 : 22-29.

Zastava za narod

Po zapovedi Gospodovi se bo v času svetovne vojne in te dobe nesreče in stiske razglašovalo kraljestvo njegovo v znak vsem narodom (Matevž 24 : 14). To se je že zgodilo in danes se to nadaljuje. Toda ravno v tem času zasleplja satan ljudi z vsemi slepili, da bi odvrčal pozornost od Boga. Toda i Gospod povzdigne svojo zastavo proti satanu. — Izaija 59 : 19; 62 : 10.

Svrha povzdignjenja Božje zastave je, da di se vsem ljudem, ki so dobre volje in ki imajo odkrito in srčno željo, da spoznajo resnico, jim to omogoči. Ali je kaj posebnega obljubljen ljudem teh želj? Gospod odgovori s temi besedami: „Predno se uresniči, kar je ukrenjeno (tisti dan poleti mimo kakor pleve), preden pride nad vas togota srda Gospodovega, preden pride nad vas dan jeze Gospodove! Išcite Gospoda, vsi krotki v deželi, ki ste vršili sodbo njegovo; išcite pravičnost, išcite ponižnost; morda dobite skrivališče ob dnevu jeze Gospodove!“ — Zefonija 2 : 2, 3.

Tukaj je razlog, zakaj se bo v tem času govorila ljudem resnica. To se ne godi, da bi koga pridobili za kako cerkev ali kako sekto, ali kake organizacije. Edini cilj je povzdigniti zastavo za narod in opozoriti ga na dejstvo, da je Jehova edini Bog, da je Kristus postal kralj in da njegovo kraljestvo služi kot sredstvo za rešitev človeštva. Satan je marsikoga navedel da veruje, da je Bog zato dal zapovedi, ker je sebičen. Bog ni nikoli kaj storil iz sebičnosti, tudi ni bila povod kaki njegovi zapovedi. On je nesebičen. Kar on stori za človeka, pride le temu v dobro in korist.

Kapitalistični izmozgači nimajo niti malo obzira do sočloveka in se niti od daleč ne spomnijo na

Kaj Bog zahteva

dolžnosti, ki jih imajo do njih. Tudi oni vidijo, da se približuje čas Božje jeze. V strahu za sebe uvidijo, da morajo nekaj storiti, da se je ubranijo. Iz svojega nepravilno nagromadenega premoženja žrtvujejo nekaj milijonov za kake dobrodelne svrhe, ustanovijo kako univerzo ali kaj sličnega, da jih ta žrtev reši jeze Gospodove in jim ohrani svobodo.

Politiki so lažni zastopniki naroda, ker ne služijo istemu, temveč svojim interesom. Zavedajo se sicer, da ne delajo prav, toda mislijo, da je narod dovolj močan, da prenese škodo, ki jo oni delajo.

Duhovništvo kot tako, je tako prevzeto in oholo s svojo navidezno pobožnostjo, da rade volje vzame vsako pomoč in podporo od politikov, finančnikov, kakor da bi bilo to njih težko zaslužen plačilo za delo, ko so tem pomagali držati narod v neznanju in pokornosti. Od naroda in države zahtevajo brez vsega, da ga priznajo duhovnim voditeljem in svetovateljem, toda vkljub temu preganjajo brez usmiljenja vse one, ki se drznejše govoriti o pravem in resničnem Bogu.

Ti trije elementi mislijo, da se bodo Gospodu prikupili, ako mu žrtvujejo nekaj denarja in malo pameti. Pred davnim časom je rekel Bog z ozirom na njih in na njim sličnim: „Ali se bo Gospod veselil tisoč ovnov, desetisoč potokov olja? Ali naj dam prvenca svojega za prestopke svoj, svojega telesa sad za grehe duše svoje? Naznanil ti je o človek, kaj je dobro; in kaj zahteva Gospod od tebe, nego da strežeš pravici in ljubiš usmiljenje in da hodiš ponižno z Bogom svojim? — Miha 6 : 7, 8.

Zastava za narod

Pravica, usmiljenje in poslušnost so tri glavne stvari, ki jih zahteva Bog od vsakega, predno ga prizna otrokom svojim.

Pravično delati se pravi pravično živeti. Pomeni biti iskren, veren in resnicoljuben. Pomeni postopati pravično in nepristransko. „Bog je zvest, krivice ni v njem, pravičen in resničen je! — 5. Mojzes 32 : 4.

Od vseh onih, ki žele biti otroci Božji, se zahteva, da se nauče biti napram vsakemu pravični. V devetnajstem poglavju 3. Mojzesove knjige našteva Bog nekaj stvari, ki se zahtevajo, da jih vsak človek izvrši. Med drugimi da sledečo zapoved: „Ne delajte nič krivičnega v sodbi, pri dolgostni meri, pri tehtnici in pri votli meri; pravična tehtnica, poštene uteži, poštena efa in pošten hin bodi pri vas. Jaz sem Gospod, Bog vaš.“ — 3. Mojzes 19 : 35, 36.

Ni pravično, da trgovski oderuhi vršijo kontrolo nad vsemi, narodu potrebnimi potrebščinami, da jih potem prisilijo plačati dvojne cene in s tem pahnti mnogoštevilno množico v pomanjkanje in skrbi. Ni pravično rabiti krivo mero, varati in podcenjevati. Tudi ni pravično tlačiti ljudstvo. Ni mogoče, da izravnaajo vse miloščine in ustanove ono bol, ki so jo pridejali siromakom. A vendar bodo oni, ki so usmiljenji, prejeli plačilo: Blagor mu, kdor se sočutno ozira na siromaka: ob dnevu nesreče ga otme Gospod. Gospod ga bo zaslanjal in ga ohranil življenju, da ga bodo blagrovali na zemlji: in ne izdajaj ga želji sovražnikov njegovih. — Psalm 41 : 1, 2.

Ni pravično in pošteno kar delajo trgovski goljufi in politiki raznih narodov, da sejejo intrige in

Kaj Bog zahteva

razdore in kujejo vojne načerte in da potem pozivajo in trkajo na patrijotsko mišljenje naroda, naj naloženo mu vojno hrabro izvojuje. Ni pravično in ne pošteno, kar zahteva duhovščina, da se jo smatra za naslednico Kneza miru, medtem ko proži roko trgovskim in političnim hijenam ter blagoslovlja vojno. Toda Bog jim tega ne bo odpustil: „Celo na robu oblačil tvojih je kri duš nedolžnih ubožcev, ki jih nisi zalotila pri vlamu, ampak vsled tiste zlobe svoje si jih morila. — Jeremija 2 : 34.

Usmiljenje pomeni sočutno pomagati nesrečnim in revežem, splošno: izkazati ljubezen in usmiljenje do drugih.

Ako bi bila pravica sodila, tedaj bi Adam in vse njegovo potomstvo propalo. Toda Bog je s človekom usmiljen, pobrigal se je za njegovo obnovo in dovršenost. — Psalm 86 : 5.

Razlika je med krivico in tistimi, ki krivično živijo. Pisano je o ljubljennem sinu Jezusu: „Ljubil si pravičnost in sovražil krivico, zato te je pomazilil Bog, Bog tvoj, z oljem veselja pred tovariši tvojimi (Psalm 45 : 7). Bog sovraži greh, toda je usmiljen z grešnikom. Tako mišljenje mora imeti vsak, ki hoče biti Bogu podoben. To je merilo Gospodovo. Nagon, druge tlačiti, je tuj pravičnosti. Božje pravilo je: Temuč ako je lačen tvoj sovražnik, ga nasiti, ako je žejen, ga napoji; kajti če to delaš mu nakopičiš žerjavico na glavo. Ne daj se hudemu premagati, ampak premaguj v dobrem hudo (Rimljanom 12 : 20, 21). „Glejte, da ne vrne kdo hudo za hudo, temuč vedno hodite za dobrim med seboj in do vseh (1. Tesoloničanom

5 : 15). Kaka razlika je med to zastavo ljubezni in med ono vladajočega razreda v prešlosti in sedanjosti!

Vsi, ki hočejo dobiti priznanje Božje, morajo živeti čednostno in ponižno, kar pomeni, da se za vse življenje pokoravajo zakonom Božjim. Božje zapovedi so pravične in ako hočemo, da ponižno živimo, moramo ljubiti pravičnost in da pravično živimo. Prva in glavna zapoved se glasi: „Ljubi Gospoda, Boga svojega.“ Ljubiti Boga se pravi, biti mu vdan. Ni mogoče, da da kdo prednost vražjim ustanovam in da jih podpira ter hkrati ljubi Boga.

Onim, ki so našla dopadenje Božje, mora biti v veselje in ponos izvrševati kar jim je Bog ukazal.

Ponižno živeti se pravi, truditi se iz Božjih besed razbrati resnico in se potruditi po zakonih živeti. Resnice ne more nihče doznati, ako ne prouči Sv. pismo, a Biblija je Božja beseda resnice. Zaradi tega je potrebno, da vsak, ki hoče biti deležen blagoslova Božjega, si nabavi Sv. pismo in pomožne knjige in časopise, s pomočjo katerih bo lažje razumel Sv. pismo, nakar naj jo neprestano dobro in temeljito proučava.

Filantropi, razni zadrugarji in socialni reformatorji ter organizacije, ki imajo podobne si cilje, so prepričani, da je njih način dela dober in da bo osigural človeštvu napredek, ali, ta njihova nada je jalova, ker se gradi na prazno ljudsko učenost. Niso iskali sveta v Božji Besedi, ali je njihovo delovanje v skladu z Božjim. — Izaija 55 : 9, 10.

Stvarno upanje

Duhovništvo in razni modri ljudje so skušali spreobrniti človeka in ga privedi v njih organizacije. Toda, tak prestop se naslanja na ljudske zaključke in ne na Sv. pismo. Bog pravi onim, ki ga prosijo milosti: Upaj v Gospoda iz vsega srca svojega, na umnost svojo pa se ne zanašaj. Na vseh potih svojih ga spoznavaj in on ravne naredi steze tvoje. — Pregov. 3 : 5, 6. Kako si moremo predstavljati, da bi imel človek sam ali večja skupina toliko modrosti in pameti, da osnujejo načrt, ki bi prinesel ljudem mir, srečo, zdravje in življenje? Že skozi šestdeset stoletij se snujejo taki načrti, dvigajo različne zastave, toda vse so zgrešile cilj, ker se niti ena ni ozirala na Boga. Gospod Bog je dovršen v modrosti, pravičnosti, ljubezni in moči. On ne more zgrešiti. Dopustil je, da hodi človek svoja pota, dokler ne zaide v največjo stisko. A sedaj bo dal ljudem priliko, da končno ponižno opazijo pot Božjo in mu poslušno sledijo, da bi končno dosegli cilj svojih srčnih želja. Ljudski načrti ne dajo nikak temelj za kakršnokoli upanje. Zakaj se ne oprimemo potem Božje besede?

Stvarno upanje

Upanje pomeni želja za nekaj prijetnega, ki se osnuje na dobro podlago, da se izpolni. Dovoljeni razlog za upanje bi bil na primer, ako bi kdo iz verodostojnega vira prejel potrdilo, da bo zaželjeno stvar tudi v resnici prejel. Toda ni upanja brez vere. A vere ni tam, kjer ni predhodnega znanja ter poverjenje in zaupanja v zagotovilo. Mogoče obstoja upanje, ki temelji na vero ali na kako obljui-

bo; ali, da bi se tako upanje tudi izpolnilo, je potrebno, da tisti, ki daje zagotovilo, uživa dovolj zmožnosti in da ima trdno voljo, to upanje tudi izpolniti. Ljudje, ljudske naprave ter od ljudi ustanovljene vladavine so marsikaj obljubovali, toda niso imeli zmožnosti, te obljube uresničiti. In samo iz tega vzroka, tudi če ne bi bilo drugih, je nemogoče, da bi se njih obljube izpolnile.

Bog je vsegamogočen, Njegova beseda je resnična. Ako Bog kaj obljubi, ima i moč i volje, da obljubo izpolni. On je vedno izpolnjeval svojo obljubo. Bog se ne menja (Malahija 3 : 6). Gospod Bog reče: „Govoril sem in tudi storim, da pride tisto; načrt sem napravil, pa tudi izvršim tisto“ (Izaija 46 : 11). „Tako bode beseda moja, ki prihaja iz mojih ust: ne povrne se k meni prazna, temveč izvrši, kar me veseli, in bo uspeh imela v tem, za kar jo pošljem.“ — Izaija 55 : 11.

Človek je lahko popolnoma siguren, da, ako Bog nekaj obeta, isto tudi izpolni. Naslanjajoč se na obljube Božje, ima človek sigurno jamstvo za njih izpolnitev.

Preiskusimo sedaj nekaj Božjih obljub in razmotrivajmo kake so stvari, ki jih sme človek pričakovati ob svojem času. Upanje človeštva je mir, blagostanje, zdravje, moč, življenje, svobodo, veselje in srečo. Tako dolgo, dokler bo človek sledil zastavam, od ljudi postavljenih, je njegovo upanje zaman. Ko je Bog obljubil, da bo poklonil človeku te blagoslove, je siguren, da jih ob svojem času sprejme, ako bo izpolnil pogoje, ki so z obljubo vezani. Tu je resnično upanje, in samo Božja zastava vsebuje to upanje.

Blagoslov kraljestva njegovega

Jehova je Bog. Jezus Kristus je njegov ljubljeni sin odrešenik nas vseh in maziljeni kralj. Bog je obljubil, da bo postavil na koncu satanove vlade kraljestvo v dobro vsem ljudem, da tega kraljestva ne bo nikomur prepustil in da bo isto trajalo večno. V njem ne bo ne oderuhov, ne politikov in ne lažnih pridigarjev. Kristus, nevidljivi kralj, bo vladal; na zemlji bo imel svoje zastopnike, ki bodo pod njegovim neposrednim vodstvom in nadzorstvom upravljali svet. „Glej v pravičnosti bo kraljeval kralj in po pravici bodo kneževali knezi.“ — Izaija 32 : 1.

Zvesti moške starih časov, kot Abraham, Izak in Jakob, bodo, potem ko bodo kot popolni ljudje vstali od mrtvih, vidni zastopniki ali knezi na zemlji. — Psalm 45 : 16.

Tedaj se bo človek cenil kot nekaj, kar ima visoko vrednost. V krasnem poetičnem govoru pravi prorok: „In mož bode kakor zavetje pred vetrom in pribežališče pred povodnijo, kakor potoki voda na suhem kraju, kakor senca skale velike v žejni deželi. In vidcev oči ne bodo več zalepljene in ušesa poslušalcev bodo pazljivo poslušala.“ — Izaija 32 : 2, 3.

Knez miru bo imel vso oblast v svojih rokah in brez konca bo rasla njegova moč (Izaija 9 : 6, 7). V njegovem kraljestvu ne bodo vojne opustošile krajev in uničile narodov, kajti Gospod je rekel da bo „pokoval meče svoje v lemeže in sulice svoje v srpe; narod ne dvigne meča nad narod, in več se ne bodo učili bojevat (Izaija 2 : 2-4). Samo s kraljestvom Božjim se bo izpolnilo hrepenenje na-

Zastava za narod

rodovo, hrepenenje za mirom, kjer bodo živeli ljudje v slogi in brez strahu pred vojno in pred sovražnimi napadi. „A sedeli bodo vsak pod svojo trto in pod svojo smokvo in nihče jih ne bo strašil; kajti usta Gospodova nad vojskami so govorila. Kajti vsa ljudstva hodijo, vsako v imenu boga, mi pa hodimo v imenu Gospoda, Boga svojega, vedno in vekomaj. — Miha 4 : 4, 5.

Obilica vsega

Ako bi bili na zemlji vsi pravični drug proti drugemu, potem bi bilo za vsakega veliko izobilje. Ni pravega vzroka za pomanjkanje hrane, kuriva itd. Med tem, ko uživa manjšina velikansko bogatstvo, trpi večina pomanjkanje, da nekateri sploh ne posedujejo ničesar. Bog je obljubil, da v njegovem kraljestvu ne bo gladu . . . Oderuhom bo delovanje sploh onemogočeno. Nihče ne more v tem svetem kraljestvu delati shode (Izaija 11 : 9). Gospod bo vladal pravično in s pravico bo sodil siromake (Izaija 11 : 4). Kajti, ko bo Božja sodba zadela človeštvo, se bo naučilo pravice. — Izaija 26 : 9.

Naučili se bodo, drug drugemu pomagati in služiti. Gospod bo dal ljudem sredstva, da očisti zemljo trnja in plevela, da bo zemlja obrodila sad (Izaija 55 : 13). Šele tedaj bo plodna in bo rodila sadove (Psalm 67 : 6). „In Gospod nad vojskami napravi vsem ljudem na tej gori gostovanje z mastnimi jedili“ (Izaija 25 : 6). „Sodi naj ljudstvo tvoje pravično in uboge tvoje po pravici. Mir naj ljudstvu gore rode in griči, po pravičnosti. On oskrbi pra-

Zdravje

vico ubožcem ljudstva, pomoč sinom siromakov, stiskalnico pa zdrobi. Bali se te bodo, dokler bo svetilo solnce in dokler bo trajal mesec, od roda do roda. Pride kakor vlaga na pokošen travnik, kakor deževje, ki namaka zemljo. Pravični bude v cvetu ob času njegovem, in miru bo obilost, dokler ne izgine luna. — Psalm 72 : 2-7.

Zdravje

Tudi zdravje je stvar, ki so si jo narodi od nekdaj želeli. Ni ga človeka, ki ne bi bil kedaj bolan. Vsi naporji niso prinesli ljudem stalnega zdravja. V nobeni izmed zastav, ki se nudijo ljudem, ni niti od daleč kaka beseda, ki bi dala ljudem nado, upati na trajno zdravje. Ali, poglejte sedaj na zastavo Božjo in glejte, kaj obeta onim, ki ponižno živijo. Gospod pravi: Glejte, jaz ga pripravim v pravi stan in zdravje, ter jim ozdravim in jim razodenem obilost miru in resnice (Jeremija 33 : 6). „In noben prebivalec ne poreče: bolan sem! Ljudstvu, ki v njem prebiva bo odpuščena krivica.“ — Izaija 33 : 24.

Življenje

Največja človekova želja je, živeti v miru in sreči. Skozi šestdeset stoletij je hiralo človeštvo in milijoni so v tugi in nesreči odšli v grob. Vsi načrti, ki so si jih izmislili ljudje z oziron na bodočnost, vse obljube in vse zastave, ljudje in njihove organizacije so bile in so še danes napačne

in lažne. Hudič trdi, da ni smrti, a njegovi zastopniki so od nekdanj pridigovali, da človek ne umira. Ali izkustvo nas uči, da je vse to mišljenje krivo in lažno. Zakaj bi se dali še naprej varati od ljudi in njih zastave? Zbirajte se sedaj pod zastavo Božjo in pogledjte, kako nado na življenje vam on nudi.

Jezus Kristus pravi: „Večno življenje je pa to, da spoznajo tebe, edinega resničnega Boga, in katerega si poslal Jezus Kristus (Janez 17 : 3). Ne smemo pustiti iz vidika dejstvo, da je Bog prvotno dal človeku življenje ter da mu je to pravico do življenja radi neposlušnosti vzel. Spomnimo se, da je Bog bil tisti, ki podvzel korake, da izpolni svojo obljubo, ki jo je dal ljudem, da jih reši smrti in groba. Rešitev sloni na žrtev Jezusa Kristusa. Spomnimo se, da je Bog določil gotovo dobo, ko bo dana vsakemu človeku prilika, da se okoristi z žrtvijo Jezusa Kristusa, da se obnovi v dovršeno življenje človeško. Ta prilika bo za časa kraljestva Mesije, in ta čas je že napočil. Apostol nam tolmači, da je svrha njegovega drugega prihoda in vladanja Gospodovega ta, da najprej podari živečim to priložnost, potem mrtvim; in da bo ta priložnost v času njegovega vladanja (2. Timot. 4 : 1). Kraljestvo se snuje in to je vzrok, zakaj je prišlo znanje resnice sedaj med ljudi.

Prorok opisuje na pesniški način jedno stanje ljudstva, in kaže, kako gizzavo je slediti zastavam, ki so jih dvignili ljudje, potem pa govori poslaniku zveze, Jezusa Kristusu, kralju kraljev. Pokazuje nam, da je ta veliki glasnik eden od tisočev ter da bo imel Bog z vsakim usmiljenje, ki posluša njegovega poslanika in da bo rekel: „Reši ga, da ne

pade v jamo" a človek bo odgovoril: našel sem odkupnino. S čim pa bo potem oni obdarovan, ki je našel odkupnino, in ki je poslušen in pravično živi? Prorok odgovori: „potem bo meso njegovo bohotnejše nego otročje, povrne se k dnevom mladostne kreposti svoje. — Jobova knjiga 33 : 19-25.

Apostol Peter je govoril, da so vsi proroki po vrsti pričali o blagoslovu obnove, ki ga bo človek prejel, ako bo pokoren Božjim zakonom. — Dela apostolov 3 : 19, 20.

A apostol Pavel pravi, ko govori o Kristusu: „Res pa je Kristus vstal iz mrtvih, prvina tistih, ki so pozaspali... Kajti on mora kraljevati dotlej, dokler Bog ne dene vseh sovražnikov pod svoje noge. A najzadnji sovražnik, ki se odpravi, je smrt" (1. Korinč. 15 : 20, 25, 26). Apostol Janez divno opisuje novo nebo in novo zemljo, t. j. novo nevidljivo vladno moč in novo vidljivo vladavino tukaj na zemlji; a po zapovedi Božji jo za nas takole opisuje: „In obriše vse solze ž njih oči; in smrti ne bode več, ne žalovanja ne vpitja, ne bolečine ne bode več; kajti prvo je prešlo. In rekel je sedeč na prestolu: Glej, novo delam vse. In mi veli: Piši, ker te besede so resnične in zveste." — Razodetje 21 : 4, 5.

Najprej bomo imeli priložnost na zemlji živeti, pozneje bodo prišli v prahū zemeljskem spavajoči iz grobov. Prorok Danijel, spominjajoč najprej na čas, ko bo vzel Mihael, Kristus, oblast v svoje roke, govori takoj za tem, o vstajenju mrtvih (Danijel 12 : 1, 2). Jezus Kristus, kazaje na ta čas, govori: „Vsi, ki so v grobeh zaslišijo glas njegov in pridejo ven" (Janez 5 : 28, 29). Potem pravi Kristus o istem

času govoreč: „Resnično, resnično vam pravim: ako kdo ohrani besedo mojo, ne bo videl smrti vekomaj. — Janez 8 : 51.

Na tem mestu je jasno in nedvoumno povedano, da človek, ki živi v pokornosti in ponižnosti pred Gospodom, nikoli ne bo umrl. Seveda je prej potrebno, da dozna in spozna resnico, in ravno iz tega razloga se sedaj propoveduje resnico. In ako se bo pokoril in poslušal, tedaj zares ne bo nikoli umrl. Še o tem času govoreč, pravi: In vsak, kdor živi in veruje vame, ne umre vekomaj. Veruješ li to? — Janez 11 : 26.

Vsi narodi so že vse veke slabi in pokvarjeni, ker so živeli pod vplivom hudiča, vraga. V sv. pismu jasno je rečeno, da bo zvezan, da ne bi i v naprej zavajal ljudi (Razodetje 20 : 1-3). Ako se bo krivičnik poboljšal in postal pravičen, bo tudi živel in ne bo umrl. „In ko se brezbožnik izpreobrne od brezbožnosti svoje, s katero je grešil in dela, kar je postavno in pravično, ohrani dušo svojo v življenju, ker je izprevidel in se je izpreobrnul od vseh prestopkov svojih, ki jih je zakrivil, gotovo bo živel, ne umrje. — Ezechijel 18 : 27, 28.

Ker živimo v času, ko se vse te resnice izpolnijo, v času, ko je prišlo kraljestvo Gospodovo in ker traja človeško življenje nekako petdeset let, lahko polni zaupanja trdimo, da živijo sedaj milijoni na zemlji, ki jim bo dana priložnost, da prejmejo luč resnice Božje, pred njim ponižno živeti, pa, ako bodo tako delali, svoje sedanje življenje spremeniti v večno in polagoma se spremeniti v polno dovršenost telesa in duha.

Svoboda

Svoboda je tudi taka stvar, ki so jo narodi za-
stoj pričakovali. Od nekdanj je moral človek pre-
našati vedno kako tlačanstvo ali robstvo. Bil je
tudi suženj svojih ljutih sovražnikov, boleznin in
smrti. Gospod Jezus izjavlja, da bo onega, ki
sprejme resnico in po njej živi, osvobodil. Ni dvo-
ma, da bo oni, ki bo osvobojen, zares osvobojen
vseh okov, ki ga oklepajo (Janez 8 : 32). Tu je
torej temelj za svobodo, katero si je narod tako
dolgo želel.

Radost in sreča

Tudi po radosti in sreči je hrepenel človek. Vse
veselje, ki ga je človek užival na zemlji je bilo
kratko in minljivo. Ko je sledil zastavam laži, ni
užival pravega veselja ne resnične sreče, ker kaj
takega ni bilo niti mogoče.

In zakaj bi potemtakem še naprej hodili za za-
stavami, ki nam ničesar ne nudijo? Naš um naj se
vendar sedaj, ko nas je razsvetila resnica, obrne k
zastavi Božji in naše srce naj mu bo verno. Po
njegovi zapovedi se dviga njegova zastava pred
vsemi narodi, pa da vidimo, ali postavi ona jak
temelj za srečo našo in naso radost.

Kaj pa vzbuja veselje in srečo? Odgovor je:
večni mir, večno blagostanje, večno zdravje in
življenje; vse to nam je zajamčeno v sv. pismu.

Ako bi vsi slepi videli, a gluhi, hromi in drugi
nesrečneži ozdraveli; ako ne bi bilo ničesar, kar
bi povročalo škodo; ako bi bile vse oblasti vedno

pravične in narodi pravični, in ako bi bila ljebezen gonilna sila njih dejanj, ali bi ne bila srečna in veselja polna doba? Ali ni ravno to tisto, kar si človeštvo želi? Božja beseda nam da gotovo upanje na izpolnitev teh želj.

Ko pokaže na vse to blaženstvo kraljestva Gospodovega, reče prorok Božji: „Recite njim, ki so plašljivega srca: Srčni bodite in ne bojte se! Glejte, Bog vaš se bliža, maščevanje prihaja, povračilo Božje; on sam pride rešit vas! Tedaj izpregledajo oči slepim in gluhim se odpro ušesa. Tedaj bo hromec skakal kakor jelen in nemeža jezik bo prepeval; zakaj privrele so v puščavi vode in potoki v samoti. Peščeno zrcaljenje se je izpremenilo v jezero in žejna tla v vrelce voda; v brlogu šakalov, kjer leže, bode trava s trsjem in bičjem. In odrešenci Gospodovi se povrnejo in pridejo na Sion s petjem in večno veselje bode nad njih glavo; veselje in radost jih objame, a žalovanje in zdihoвање pobegne.“ — Izaija 35 : 4-7, 10.

Odprava mreine neznanja in praznoverja ter osvoboditev uma in srca ljudskega od brezbožnih zastav in svetskih ustanov je prva naloga in prvo delo v novem kraljestvu. Z ozirom na to pravi Kristus: „In na tej gori (Kraljestvo) uniči tisto zagrinjalo, ki zagrinja vsa ljudstva, in tisti zastor, ki je razprostrt čez vse narode. Smrt bo posuta za vekomaj; Gospod, Jehova, obriše solze z obličij vseh in ljudstva svojega sramoto odpravi z vse zemlje, kajti govoril je Gospod:“ — Izaija 25 : 7, 8.

Resnično, Jehova je edini istiniti pravi Bog, poln milosti in ljubezni. Njegova pravica, modrost, ljubezen in moč učinkujejo skupno vedno harmonično. Vse kar je potrebno za rešitev in odkup človeka,

Radost in sveča

vse je pripravil; in sedaj, po dolgi noči teme Skrbi in trpljenja je napačilo zlato jutro čiste resnice. Zastava Božja se razvije pred narodi. Ta zastava je zastava ljubezni. Ljudstvo se pozivlja, naj se zbira okoli nje, naj drug drugemu povedo: Pridite, pojdimo v kraljestvo Božje, ki nam bo pokazalo pravo pot k pravičnemu življenju in dosegli bomo nepričakovano izpolnjenje vseh naših odkritih, srčnih želja.

(Novinski glas.)

Obnova sveta.

beseda božja kot zastava za vse narode

Na velikem zborovanju kristjanov je bila soglasno sprejeta sledeča resolucija. Veliki govor sodnika Rutherforda za sprejem resolucije.

Indianapolis, Ind. U. S. A., dne 30. avgusta 1925.

V nabito polni dvorani v Cadlu je danes imel sodnik Rutherford velik govor v prilog resolucije, ki so jo izdali Mednarodni raziskovalci Biblije.

Gosp. Robert I. Martin iz New Yorka je prečital skupčinski sklep, resolucija, ki ga prinašamo potem dobesedno, ter dal besedo sodniku Rutherfordu. Izvajanja govornika je občinstvo napeto poslušalo in na koncu navdušeno izražalo svoje privoljenje. Resolucija je, kakor ima že naslov „Vest nade“. „Vest nade“ je naslovljen na vse narode sveta, ki so dobre volje in v njem se naglašča, da morajo vsi narodi spoznati resnico o obnovi sveta.

„Vest nade“ imenujemo lahko po pravici dokument, vodeča vest, ki se nesebično žrtvuje in dela in varuje njih interese.

Sodnik Rutherford je posebno naglašal, da kristjani, ki so sprejeli to vest in oni ki jo dajejo, ne vprašujejo ne po denarju ne po priznanju ljudi. Že to dejstvo naj priporoča pazljivo proučavanje „Vesti“ in se po njej ravnati.

Vest nade

vsem narodom, ki so dobre volje

In tople pozdrave vsemu prijateljskemu narodu pošiljajo s svojega velikega zbora Mednarodni raziskovalci Sv. pisma.

Ko so narodi tekom človeške zgodovine dosegli skrajno stanje nezadovoljstva, je prišel pravi čas, da spoznajo ljudje pravi vzrok, ponujena, toda neodgovarjajoča zdravila ter pravo sredstvo rešitve. Vabimo jih prisrčno, naj proučujejo to vest. Edini namen je nuditi narodu tolažbo in upanje z ozirom na bodoči napredek.

Človek je stoletja žrtev robstva, vojn, gladu, bolezni, trpljenja in smrti. V vseh časih je hrepenel po miru, blagostanju, zdravju, življenju, svobodi in sreči.

Svetovne sile, znanstvo in filozofija, trgovina in vere, vse to je po vrsti poskušalo svoja zdravila za ozdravljenje človeštva.

Ko narodna potreba kaže, se oni združujejo in nastopajo pod skupnim imenom, da bi enotno ali posamezno ponudili narodom svojo pomoč in moč in silo da bi zadovoljili njegovi potrebi. Vsi skupaj trdijo, da so oni solnce in vso luč za razjasnitev in vodstvo človeštva posedujejo le oni.

Politični in trgovski ljudje se brezvestno poslužujejo intrig, dvoličnosti; goljufije in zvijačnosti; znanost in filozofija se odlikujeta z lastnim povzdigovanjem, medtem ko verski voditelji, tako katoliški kot protestanski izkažejo s pretvarjanjem, brezverstvom in brezbožnostjo. Za-

radi tega je jasno, da so vsa zdravila, ki so jih gornji elementi priporočali, brez moči in da niso zmožna pripašati utehe in izpolnitve želj in hrepenenj.

Katoličanstvo si prisvaja moči in stvari, ki so samo Božja last. Takozvani svobodomiselni zastopniki vere pa ne priznavajo Boga, besedo njegovo in načrt obnove in kažejo samo na naravo, ki bo edina ozdravila nesrečno stanje človeštva.

Ortodoksi sicer mislijo, da verujejo v sv. pismo, toda s svojim delovanjem ga ne priznavajo. Učijo krive nauke in skupno s katoliškimi in svobodomiselnimi zastopniki vere so zvezani s političnimi in trgovskimi veličinami v zvezo, ki brezbožno prisvaja, da bodo oni vpostavili Božje kraljestvo. Vsi skupaj so se združili pod vodstvom satanovim, da bi odslovili Boga in onečastili njegovo ime.

Posledica je, da ljudstvo stoka pod težkim pritiskom finančnih izmozgavcev, mogočnikov in njihovih zaveznikov, da so izgubili zaupanje v politične voditelje, da ne častijo več svojih verskin voditeljev, ki so jih speljali na kriva pota. Pod učinkom tega brezbožnega ravnanja so narodi zašli v temo. So kakor ovce, raztresene po vsem hribu, brez pastirja, brez hrane, brez trehe in zatočišča in izročene divjim zverinam.

Vzroki tega žalostnega stanja so sledeči: Človek je s prvim grehom izgubil prvotno popolnost; satan, nasprotnik božji in vsega pravičnega je postal vladar sveta in s svojimi mnogovrstnimi zastopniki je odvrčal ljudstvo od pravega Boga.

Največja in najopasnejša kriza stoji pred nami, ki napoči lahko vsak dan; kajti stari svetski poredok je nehal in satanova moč je prišla do kraja. Ker je to opazil in ve, da je njegov čas le kratek, pokuša vrag preplaviti svet s poplavo napačnih in slabih nauk in ver in odvrčati ljudi popolnoma od Jehove. Toda čas je

prišel, ko je Bog odredil, da se proslavi in utrdi ime njegovo in da se narodu tolmači resnica o Božjem načrtu, v katerem je edino sredstvo za rešitev človeštva.

Zaraditega vzdigujemo zastavo Božjo v njegovem imenu in po njegovi volji, zastavo resnice in pravice v dobrobit vsem narodom in proti vsakemu sovražniku istega.

Ta zastava je resnica, da je Bog Jehova edino pravi Bog, Najvišji, Vsemogočni, Začetnik in Izvršitelj svojega velikega načrta rešitve človeštva in da je plačnik in nagraditelj vseh onih, ki ga iščejo in ga ubogajo; da je Sv. pismo njegova beseda; da je njegov ljubljeni sin Jezus rešitelj in odrešenik človeštva in da ta, zvest svoji obljudbi, je zopet prišel, da vlada in blagoslovi vse narode; da so sedanji nemiri, stiske in brezglavost vseh narodov izpolnitev prorokovanj Sv. pisma, dokazujoč, da propada satanovo kraljestvo in da prevzame vlado Gospod, Pravični; nadalje, da bo začel sedaj pravično vladati Jezus Kristus in da bo uničil satanske utrdbe, da bo vodil narode iz teme v svetlo luč resnice, da bo sodil svet pravično in da je njegovo kraljestvo edino zdravilo za zlo človeštva.

S polnim zaupanjem stojimo pred narodom in ga pozivamo, da se zbere in strinja okoli zastave božje resnice, da upozna pota in sredstva, ki vodijo k srečnemu življenju. Obračamo se na vse ljudi, ki so dobre volje, na vse, vseh jezikov in krvi, da opustijo krive nauke hudičeve in da sprejmejo Božjo osnovo rešitve človeštva, kakor ga uči sv. pismo.

Božje kraljestvo, katerega prihoda so dolgo pričakovali in zanj molili, je prišlo. Edino to kraljestvo bo močan in siguran temelj za boljšo bodočnost. Njegov prapor resnice je zastava, ki se danes dviga pred ljudstvom. Jezus Kristus, kot izveličani kralj in veliki sodnik

Zastava za narod

Jehove Boga, je postal zakoniti vladar sveta. Naj mu se narodi poklonijo, naj vanj veruje in naj se pokorava njegovim zapovedim. Vsi, ki bodo to storili, bodo sprejeli njegov blagoslov miru, blagostanja, življenja, svobode in večne sreče.

Indianapolis, Ind. U. S. A., dne 29. avgusta 1925.

International Bible Students Association
117 Adams Street, Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Mednarodna družba za raziskavanje sv. pisma
Allmendstrasse 39, Bern, (Švica)

Mednarodno udruženje raziskovalcev sv. pisma

Naziv „Mednarodno udruženje raziskovalcev sv. pisma“ murp je skupno ime vseh posvečenih in maziljenih kristjanov na celem svetu, ki delujejo v medsebojni skladnosti na oznanjevanju božjega načrta.

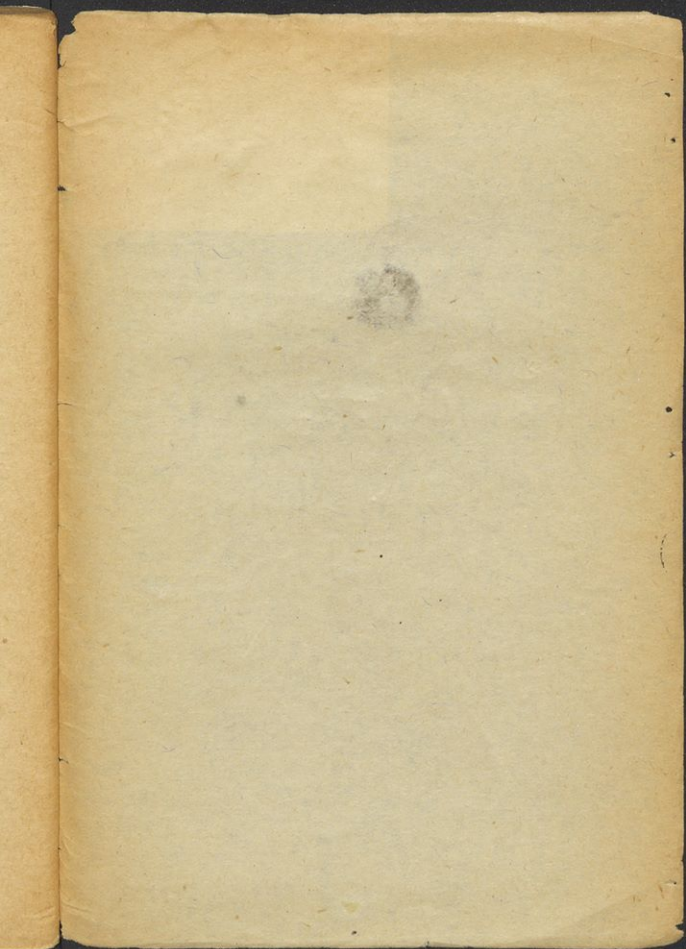
Pri različnih narodih so v raznih mestih, trgih in vaseh udruženja ali krajevni odseki, to se pravi, možje in žene, kisose zbrali, da bi po gotovem načrtu in pravcu proučevali sv. pismo ter sistematično razširjevali poslanstvo kraljestva božjega na zemlji.

Vse te različne organizacije ali krajevni odbori priznavajo „Watch Tower Bible and Tract Society“ (Stražni stolp biblijsko Traktat udruženje) ter vse one družbe, ki so stema v zvezi kot orodje božje, kinaj nosi v svet delo njegovo med ljudstvom svojim na zemlji. Vsi, ki so stem v zvezi, verujejo, da se Bog poslužuje družbe, ki sestoji iz njegovega ma ziljenega naroda, kot priča na zemlji, ki posebno izjavlja sledeče: Jehova je Bog; Kristus Jesus je Kralj, in Bog ga je posadil na prestol svojem; nebeško kraljestvo božje je prišlo, da imajo vsa pokolenja priliko, pridobiti si blagoslove življenja.

Imenovane organizacije se trudijo, vpeljati delo posvečenih kristjanov v svet. Ne vodijo nikakih seznamov članov in ne skušajo pridobiti si članov; toda oni, ki verujejo v resnice, ki jih uči sv. pismo in ki so resnično delovoljni, so srčno vabljeni in dobrodošli.

Univerzitetna knjižnica Maribor

S

51244

000511854

COBISS

